

84020

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา

อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

KNOWLEDGE CONCERNED AND PEOPLE PARTICPATION IN SOCIAL WELFARE
OF LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATION : A CASE STUDY OF PEOPLE IN
PALA SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION,
BANCHANG DISTRICT, RAYONG PROVINCE

โดย
นางสาวรวีโรจน์ นาคงาม

การศึกษาด້วยตนเองนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณทิต

สาขาวิชาการบริหารสังคม บัณทิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. 2548

การศึกษาด้วยตนเอง

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตพื้นที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง
Knowledge Concerned and People Participation in Social Welfare
of Local Administration Organization : A Case Study of People in
Pala Sub-District Administration Organization, Banchang District,
Rayong Province

ชื่อนักศึกษา

นางสาววิโรจน์ นาคงาม

รหัสประจำตัว

474032

สาขาวิชา

การบริหารสังคม

ปีการศึกษา

2548

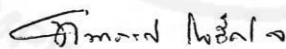
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ตรวจสอบและอนุมัติให้
การศึกษาด้วยตนเองฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร-
มหาบัณฑิต เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2548

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

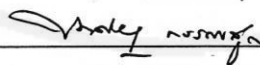
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณราย แสงวิเชียร)

คณะกรรมการสอบการศึกษาด้วยตนเอง

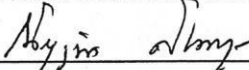
อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ขัตติยา กรรมสุด)

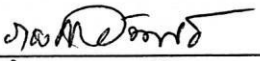
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐฐา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เสาวนิจ นิจอันทชัย)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ภูงศ์ เสนานุช)

การศึกษาด้วยตนเอง

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคม
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนใน
เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง
จังหวัดระยอง

Knowledge Concerned and People Participation in Social Welfare
of Local Administration Organization : A Case Study of People in
Pala Sub-District Administration Organization, Banchang
District, Rayong Province

ชื่อนักศึกษา

นางสาววิโรจน์ นาคงาม

รหัสประจำตัว

474032

สาขาวิชา

การบริหารสังคม

ปีการศึกษา

2548

บทคัดย่อ

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง
จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาถึงการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การ
บริหารส่วนตำบลด้านงานสวัสดิการสังคม (2) ศึกษาถึงความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิและ
เงื่อนไข ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ใน
การจัดการศพผู้สูงอายุ และ (3) ศึกษาถึงความรู้ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมของงาน
สวัสดิการสังคม และ (4) เพื่อศึกษาการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัด
ระยอง จำนวน 176 คน

ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนส่วนใหญ่
รับรู้บทบาทถูกต้องขององค์การบริหารส่วนตำบล มีเพียง 2 ประเด็นคือ อบต. เป็นองค์กรที่มี
บทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

การรับรู้สิทธิและเงื่อนไขเกี่ยวกับเรื่องในงานสวัสดิการสังคม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่
รับรู้สิทธิและเงื่อนไขของงานสวัสดิการสังคมในทุก ๆ ด้าน ทั้งเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ
คนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี

การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอยู่ที่ระดับความสนใจ มีเพียงส่วนน้อยที่ร่วมให้ข้อเสนอแนะได้ร่วมปฏิบัติ

ในส่วนของเรื่องการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า สมาชิกสภา อบต. โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุด

ส่วนข้อเสนอแนะของผู้ศึกษาสำหรับการศึกษาคั้งนี้ คือ ควรให้ อบต. เห็นความสำคัญกับการทำประชาคมให้มากขึ้น เมื่อมีข้อมูลใหม่ๆ ควรมีการประชุมชาวบ้าน เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่การรับรู้และนำไปสู่การมีส่วนร่วมในระดับสูงขึ้น เช่น ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติในที่สุด ส่วนในเรื่องของสื่อ เช่น หอกระจายข่าว ป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. โดย อบต. และผู้นำท้องถิ่น ควรให้ความสนใจที่จะใช้สื่อเหล่านี้ ในการส่งข่าวสารให้กับประชาชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่านี้

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาด้วยตนเองครั้งนี้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือของ อาจารย์ ดร. ทิพาภรณ์ โพธิ์ถวิล อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาด้วยตนเอง ที่ได้เสียสละเวลาให้ คำปรึกษาและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอ ขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เสาวนิจ นิจอนันต์ชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐฐา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และอาจารย์ ดร.ภุชงค์ เสนานุช ที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ทำให้การศึกษาด้วย ตนเองเล่มนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย เพื่อน ๆ รุ่นที่ 12 คุณพิมพ์ใจ ไมตรีเปรม และคุณสุจิรา ชินชนะ ที่คอยให้กำลังใจให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในการวิจัยนี้ให้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองทราย และท่านผู้อำนวยการโรงเรียน วัดปลาที่ได้ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลการวิจัยจนครบถ้วนสมบูรณ์

และท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพิทักษ์ คุณแม่ฉวี นาคงาม และคุณพ่อชัยศิริ คุณแม่ประภามาศ ทวีมา ของข้าพเจ้าที่ได้ให้การสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจมาโดยตลอด หาก ปราศจากบุคคลที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาด้วยตนเองฉบับนี้คงไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้ ผู้ศึกษาจึงขอ กตเวทิตาคุณต่อทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

รวีโรจน์ นาคงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	1
กิตติกรรมประกาศ.....	3
สารบัญ.....	4
สารบัญตาราง.....	6
สารบัญแผนภูมิ.....	7

บทที่

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	6
1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8

2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	9
2.2 แนวคิดเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมของประชาชน.....	19
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการรับรู้ข่าวสาร.....	22
2.4 แนวคิดทฤษฎีการประชาสัมพันธ์.....	23
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	29

3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	33
3.3 การทดสอบความเที่ยงตรงของแบบวัด.....	34
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิจัย	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	35
4.2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านงานสวัสดิการสังคม.....	39
4.3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ.....	41
4.4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึง สิทธิในการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการจัดการศพ ผู้สูงอายุ.....	46
4.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม.....	57
4.6 การสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล.....	59
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผล.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม.....	74
ประวัติผู้เขียน.....	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ข้อมูลชุมชนตำบลพลลาอำเภอบ้านฉางจังหวัดระยอง.....	31
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	37
4.2 การรับรู้ประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ด้านงานสวัสดิการสังคม.....	41
4.3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.....	43
4.4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ.....	44
4.5 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ.....	46
4.6 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ ในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.....	49
4.7 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ ในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ.....	52
4.8 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ ในการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ.....	56
4.9 การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม.....	57
4.10 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรม โครงการครอบครัว กิจกรรม โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์...	58
4.11 การรับรู้ของประชาชนในการมีส่วนร่วมของงานด้านสวัสดิการสังคม.....	59
4.12 การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล.....	61
4.13 การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์.....	63
4.14 การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยปัจจุบันมีอยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ประกอบด้วยกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ส่วนของสภาตำบลนั้น เป็นหน่วยการปกครองรูปแบบพิเศษที่ตั้งขึ้นทุกตำบลที่มีตั้งได้เป็นองค์กรบริหารส่วนตำบล แม้สภาตำบลจะมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่มีถือว่าเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (อมร รักษาสัตย์. 2544 : 361)

องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทอาจจัดตั้งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น โดยราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งผู้แทนในแต่ละหมู่บ้าน เข้าไปเป็นสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจในการบริหารงานของตำบลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (โกวิท พวงงาม และปรีดี โชติช่วง. 2544 : 10) กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนตำบลแล้ว จำนวน 4 ครั้ง รวม 6,747 แห่ง คือ (กองราชการส่วนตำบล. 2545)

ครั้งที่ 1 มีผลวันที่ 3 มีนาคม 2538	จำนวน 617 แห่ง
ครั้งที่ 2 มีผลวันที่ 30 มีนาคม 2539	จำนวน 2,143 แห่ง
ครั้งที่ 3 มีผลวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540	จำนวน 3,637 แห่ง
ครั้งที่ 4 มีผลวันที่ 14 ธันวาคม 2542	จำนวน 350 แห่ง

ได้มีองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ยุบรวมกับองค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น และเทศบาลอื่น จำนวน 3 แห่ง ทำให้ปัจจุบันมีองค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น จำนวน 6,744 แห่ง

องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) อบต. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ตั้งขึ้นเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้านและตำบลแถบรัฐ หรือส่วน

กลางที่ไม่สามารถดูแลประชาชนเจ็ดหมื่นกว่าหมู่บ้านทั่วประเทศได้อย่างทั่วถึง เช่น ในพื้นที่ห่างไกลเมื่อเกิดภัยธรรมชาติน้ำป่าหรือไฟฟ้า อด. สามารถช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้นได้

บริการสาธารณะที่ อดต. ต้องดูแลประชาชนที่สำคัญ มีดังนี้

- การดูแลด้านสาธารณสุขโลก เช่น จัดให้มีถนนใช้ในหมู่บ้าน น้ำสะอาด และไฟฟ้าสว่างตามทางเดิน

- การดูแลด้านสาธารณสุข เช่น การพ่นยาตามหมู่บ้านเพื่อป้องกันโรคติดต่อ จัดยารักษาโรคระบาด

- การส่งเสริมด้านการศึกษา เช่น จัดให้มีทุนและอุปกรณ์เพื่อการศึกษาแก่นักเรียน

- การให้บริการประชาชนด้านอื่น ๆ เช่น จัดให้มีสวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อน จัดเก็บขยะ สงเคราะห์เด็กและคนชรา ส่งเสริมอาชีพ บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อนายก อบต. หรือ สมาชิกสภา อบต. ทำหน้าที่ไม่โปร่งใสหรือสร้างความเสียหายต่อองค์กร นายอำเภอมีอำนาจสั่งให้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อสั่งให้ผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้ หรือประชาชนสามารถเข้าชื่อเพื่อถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้เช่นกันผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล อบต. มีผู้แทน 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร คือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่บริหารงานของ อบต. และฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและตรวจสอบกำกับดูแลการบริหารงานของ อบต. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีวาระการทำงาน 4 ปี มีหน้าที่ดังนี้

- พิจารณาและออกข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เรียกว่า “ข้อบัญญัติ อบต.” เช่น การใช้น้ำประปาหมู่บ้านการกำจัดขยะมูลฝอย

- ตรวจสอบควบคุมการบริหาร อบต. เช่น ตรวจสอบการใช้เงินในโครงการต่าง ๆ

- ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลที่มาจากความต้องการของชุมชน เช่น การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน การให้เงินยืมชีพคนชรา

- ให้ความเห็นชอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งมาจากการเสีภาษีของประชาชนทั้งภาษีทางตรงที่ อบต. จัดเก็บ เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย หรือภาษีทางอ้อม เช่น จากการจัดสินค้า โดยนำส่วนที่เป็นเงินภาษีกลับคืนมาพัฒนาท้องถิ่น

- รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินต่อสภา อบต.

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 (8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (12) การท่องเที่ยว
- (13) การผังเมือง

มาตรา 69 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 นั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐนำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

มาตรา 69/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 70 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บ และกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอที่จะสรุปบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน และท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ คือ

1. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจในด้านการพัฒนา และส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมือง ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบลการพัฒนา การบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าแก่ชุมชนตนเอง

3. การพัฒนาทางด้านสังคม และวัฒนธรรม

4. การพัฒนาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จะเห็นได้ว่าภารกิจที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องรับผิดชอบดูแลนั้น มิใช่เป็นเพียงการดูแลให้มีการก่อสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเท่านั้น ยังต้องมีการจัดการเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การอาชีพ การท่องเที่ยว ดูแลความสงบเรียบร้อย การรักษาวัฒนธรรมประเพณี การสาธารณสุขและอนามัย การพัฒนาชุมชน ฯลฯ และที่สำคัญยิ่งก็คือการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนพิการ คนชรา และผู้ด้อยโอกาสด้วย

องค์กรบริหารส่วนตำบลพลตาเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอบ้านฉาง มีหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบของ อบต. จำนวน 6 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 6,050 คน อาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ตำบลพลตา คือ ประมง ค้าขาย ทำสวน ทำไร่ และรับจ้างตามโรงงานอุตสาหกรรม โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลพลตาได้รับการถ่ายโอนภารกิจในงานสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ เด็ก สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส จะมีในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และเบี้ยยังชีพผู้ติดเชื้อเอดส์ ตามนโยบายของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น โดยให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและเป็นธรรมมากที่สุด

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลด้านงานสวัสดิการสังคม
2. เพื่อศึกษาถึงความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิและเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ
3. เพื่อศึกษาถึงความรู้ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมของงานสวัสดิการสังคม
4. เพื่อศึกษาการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์กรบริหารส่วนตำบล

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัย เรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลตา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

1.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่กระทรวงมหาดไทยประกาศจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
2. บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงาน และหน้าที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พ.ร.บ.สภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร สังคม และวัฒนธรรม และการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
3. สวัสดิการสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคม และพัฒนาสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การประกันรายได้ สวัสดิการแรงงาน นันทนาการและบริการทางสังคมทั่วไป
4. ประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกสาขาอาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพลตา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง
5. การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเป็นผู้เข้ามามีบทบาทใน การดำเนินงานพัฒนาตำบล โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นแสดงความคิดเห็น พิจารณาปัญหาและความต้องการของตำบล กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการนั้น ดำเนินการปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด และมีส่วนร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ
6. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง
7. ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี

ขึ้นไป มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพหรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู และไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ หรือเป็นผู้สูงอายุที่มีปัญหาซับซ้อน อยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร ยากต่อการเข้าถึงบริการ หรือเป็นผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้ที่ขึ้นทะเบียนรอรับบริการเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบล

8. เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง เงินสงเคราะห์ที่รัฐจัดสรรให้ผู้สูงอายุตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่จ่ายเงินเป็น 2 วง ๑ ละ 6 เดือน ๑ ละ 300 บาท รวมเป็น 1,800 บาท ต่อวง และ 3,600 บาท ต่อปี โดยผ่านกระบวนการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น

9. คนพิการ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถถูกจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมทางสังคมได้โดยวิธีการทั่วไป เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา หรือการเรียนรู้ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิต และมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

10. เบี้ยยังชีพคนพิการ หมายถึง เงินสงเคราะห์ที่รัฐจัดสรรให้คนพิการตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ พ.ศ. 2539 ที่จ่ายให้เดือนละ 500 บาท โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการแล้ว

11. การสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ หมายถึง การช่วยเหลือเป็นเงินในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีรายละสองพันบาท

12. ครอบครัว หมายถึง ความว่า บรรดาผู้ดูแลคนพิการ เช่น บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง หรือบุคคลอื่นใดในบ้านหรือชุมชนที่คนพิการอยู่ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความรวมถึงสถานสงเคราะห์ หรือองค์กรที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกัน

13. คณะอนุกรรมการ หมายถึง ความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการ สำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือคณะอนุกรรมการสาขาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการประจำจังหวัด สำหรับในส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

14. การรับรู้ หมายถึง การสร้างความหมายจากประสบการณ์ โดยการถอดรหัสสิ่งกระตุ้นที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลบางอย่าง โดยผ่านช่องทางในการรับ-ส่งข่าวสารต่าง ๆ ได้แก่ สื่อบุคคล (สมาชิกสภา อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของ อบต. เพื่อนบ้าน) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน) สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ เอกสารทางราชการของ อบต. เช่น หนังสือราชการ วารสาร แผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต.)

15. สิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง สิทธิที่ผู้สูงอายุจะได้รับเป็นเงินเดือนละ 300 บาท ตลอดชีพ
16. สิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ หมายถึง สิทธิที่คนพิการจะได้รับเป็นเงินเดือนละ 500 บาท ตลอดชีพ
17. สิทธิในการรับเงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี หมายถึง สิทธิที่ผู้สูงอายุ จะได้รับการช่วยเหลือในการจัดการศพผู้สูงอายุเป็นเงินรายละสองพันบาท
18. การเข้าถึงสิทธิ หมายถึง การได้ซึ่งความถูกต้องหรือความชอบธรรมที่บุคคลใช้ยันกับผู้อื่นเพื่อคุ้มครอง หรือรักษาผลประโยชน์อันเป็นส่วนพึงมีพึงได้ของบุคคลนั้น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านงานสวัสดิการสังคม
2. ได้ทราบถึงความรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิและเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ
3. ได้ทราบถึงความรู้ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมของงานสวัสดิการสังคม
4. ได้ทราบถึงการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล
5. ได้นำเอาผลในการศึกษามาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล

บทที่ 2

แนวความคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเบื้องต้นเพื่อรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ข่าวสาร

2.4 แนวคิดทฤษฎีการประชาสัมพันธ์

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.1 ความหมายของสวัสดิการสังคม

ความหมายคำว่า “สวัสดิการสังคม” มีผู้ให้คำนิยามไว้มากมายหลายท่านด้วยกันแต่ในที่นี้จะขอยกมาเฉพาะนิยามความหมายที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการดำเนินงานสวัสดิการสังคมของประเทศไทย

Encyclopedia of Social Work (1971 : 1446 ; อ้างใน วันทนีย์ วาสิกะสิน และคณะ. 2541 : 11) ให้นิยามว่า สวัสดิการสังคม หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานทั้งของภาครัฐบาลและอาสาสมัครเพื่อมุ่งป้องกันและขจัดปัญหาสังคม หรือปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล กลุ่มและชุมชน

แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่สี่ (พ.ศ. 2545-2549) ได้ให้ความหมายของสวัสดิการสังคมว่าหมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม และพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ทั้งใน

ด้านการศึกษาที่ดี การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการ
แรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม การมีนันทนาการและบริการทางสังคมทั่วไป โดยระบบ
บริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับและเข้ามามีส่วน
ร่วมในระบบการจัดบริการทางสังคมในทุกระดับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ให้ความหมายของคำว่า
สวัสดิการสังคมว่าหมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกัน การแก้ปัญหา
การพัฒนาและการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของ
ประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตาม
มาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ
กระบวนการยุติธรรม และการบริการสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่
ประชาชนจะต้องได้รับและมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

2.1.2 การกิจที่รับการถ่ายโอน

ภารกิจที่รับการถ่ายโอน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ในปี 2544 (ที่มา : สำนักงานปลัดสำนักงาน
นายกรัฐมนตรี. 2545)

1. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเงินเพิ่มพิเศษในภาวะเศรษฐกิจถดถอย
2. งานสงเคราะห์และสวัสดิการเด็กและเยาวชน (และอาหารเสริมนมและอาหารกลางวัน)
3. โครงการถ่ายโอนกิจกรรมการจัดการศึกษาก่อนประถมศึกษา (วัสดุการศึกษา)
4. โครงการถ่ายโอนกิจกรรมอาหารเสริม (นม)
5. งานการศึกษาพิเศษ – เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)
6. โครงการพัฒนาการศึกษาพิเศษ – เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)
7. โครงการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ – เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)
8. งานจัดการศึกษาสงเคราะห์ – เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)
9. งานดำเนินการศึกษาพิเศษในโรงเรียนมัธยมศึกษา – เงินอุดหนุนค่าอาหารเสริม (นม)
10. โครงการถ่ายโอนอาหารกลางวัน
11. การให้การศึกษาแก่ชาวเขาและประชาชนห่างไกลคมนาคม โครงการถ่ายโอนอาหาร
เสริม (นม)
12. โครงการถ่ายโอนกิจกรรมอาหารเสริม (นม) สำหรับนักเรียนบนภูเขา

ภารกิจที่รับการถ่ายโอน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ในปี 2545 (ที่มา : สำนักงานปลัดสำนักงาน
นายกรัฐมนตรี. 2545)

1. การดูแลรักษาแหล่งทางน้ำ
2. โครงการถ่ายโอนการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า (ที่มีสถานีสูบน้ำตั้งอยู่ทุกภูมิภาค)
3. งานบำรุงรักษาคดสองส่งน้ำ คาดคอนกรีตทั้งสายหลักและสายซอย (ที่มีสถานีสูบน้ำตั้งอยู่ทุกภูมิภาค)
4. งานเก็บเงินค่ากระแสไฟฟ้า (ที่มีสถานีสูบน้ำตั้งอยู่ทุกภูมิภาค)
5. งานประสานจัดตั้งสหกรณ์ผู้ใช้น้ำ (ที่มีสถานีสูบน้ำตั้งอยู่ทุกภูมิภาค)
6. ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำแบบบ่อน้ำลึก (อบต. ชั้น 4 ทำปี 2546. อบต. ชั้น 5 ทำปี 2547)
7. การเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาล (อบต. ชั้น 4 ทำปี 2546. อบต. ชั้น 5 ทำปี 2547)
8. การจัดให้มีและควบคุมตลาด
9. การควบคุมอาหาร (อบต. ชั้น 3-5 ทำปี 2546)
10. การเปรียบเทียบคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาหาร (อบต. ชั้น 3-5 ทำปี 2546)
11. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
12. การส่งเสริมพัฒนาองค์กรประชาชน (ตามโครงการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน)
13. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
14. ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งตั้งเป็นเอกเทศ
15. สนามกีฬากระดานรอง (ยกเว้นสนามกีฬาจังหวัดที่มีวิทยาลัยพลศึกษา)
16. โครงการถ่ายโอนศูนย์อบรมเด็กก่อนระดับประถมศึกษา
17. การแก้ไขปัญหาชุมชนแออัด
18. การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย
19. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคแก่ผู้บริโภค
20. อำนาจหน้าที่ในการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขต อบต.
21. การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น
22. งานพัฒนาป่าชุมชน
23. การควบคุมไฟป่า
24. การปรับปรุงฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

25. การสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม/การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
26. การเฝ้าระวังและป้องกันสิ่งแวดล้อม
27. การฟื้นฟูและบำบัดสิ่งแวดล้อม
28. การศึกษาวิจัยเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม
29. งานสนับสนุนแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด

ภารกิจที่รับการถ่ายโอน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ในปี 2546 (ที่มา : สำนักงานปลัดสำนักงาน
นายกรัฐมนตรี. 2545)

1. ร่องน้ำภายในประเทศที่เป็นบึง ลำคลอง แม่น้ำขนาดเล็กที่มีพื้นที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เพียงแห่งเดียว
2. ร่องน้ำชายฝั่งทะเลขนาดเล็ก งานดูแลและรักษาร่องน้ำ
3. การอนุญาตให้ก่อสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ
4. สถานีขนส่งทางน้ำ (ท่าเทียบเรือสาธารณะ)
5. อำนาจอนุญาตขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล (อบต. ชั้น 3-5 ทำปี 2547)
6. การช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ
7. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ
8. ศูนย์บริการผู้สูงอายุในวัด โดยชุมชน จำนวน 200 แห่ง
9. การอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชนตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507
10. การฉาปนกิจสงเคราะห์
11. ส่งเสริมสุขภาพกลุ่มแม่และเด็ก
12. การพัฒนาอนามัยชุมชนบนพื้นที่สูง
13. สนับสนุนเงินอุดหนุนที่เลี้ยงเด็กในศูนย์สาธิตเพื่อการพัฒนาเด็กเล็ก

งานสวัสดิการสังคมเป็นภารกิจหนึ่งที่จะต้องถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดบริการสวัสดิการสังคมไว้ เช่น มาตรา 43 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 52 วรรคแรก กำหนดให้ผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มาตรา 53 กำหนดให้เด็กและเยาวชนที่ไม่มีผู้ดูแลพัฒนา มาตรา 54 กำหนดให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ มาตรา 80 กำหนดให้รัฐสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ พิการ ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส มาตรา 86 กำหนดให้ประชากรวัยแรงงานมีงานทำได้รับการคุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกัน

สังคม รวมทั้งค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้ถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมบางลักษณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว โดยในปี พ.ศ. 2545 ถ่ายโอนภารกิจ 3 ภารกิจ คือ การจัดหาอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวันแก่เด็กปฐมวัยและการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ปี พ.ศ. 2546 ถ่ายโอนภารกิจศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุในวัด โดยชุมชน และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น ปี พ.ศ. 2547 ถ่ายโอนภารกิจการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ การอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชน การฉาปนกิจสงเคราะห์ และสถานสงเคราะห์คนชรา โดยมีการเตรียมความพร้อมจัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติงานซึ่งที่ผ่านมา พบว่า ยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการ ประกอบกับขอบเขตงานสวัสดิการสังคมมีความกว้างขวางไม่เพียงเฉพาะงานที่กรมประชาสงเคราะห์ หรือกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถ่ายโอนให้เท่านั้น แต่เป็นงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดบริการทางสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกัน การแก้ไข ปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสมและเป็นธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 มาตรา 66 ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมาตรา 67 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คือ จัดให้มีการบำรุงรักษา ทางน้ำ ทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและมีสาธารณชน รวมกำจัดขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันและระวังโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า สวัสดิการสังคมหมายถึง ระบบการจัดสรรการบริการสังคมในลักษณะของโครงการหรือบริการต่าง ๆ ให้กับทุกคนในสังคม โดยเน้นสิทธิ ความเท่าเทียมกันที่จะได้รับบริการอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม การพัฒนาสังคมโดยรวม รวมทั้งระบบความมั่นคงทางสังคมของคนทุกคนในสังคม จึงจะเห็นได้ว่า สวัสดิการสังคมเป็นเรื่องของทุกคนในสังคม เพราะคำว่าสวัสดิการมีความหมายในแง่การกินคืออยู่ดี (Social Well-Being) ของทุกคน ไม่เฉพาะผู้ยากไร้เท่านั้น ตามปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ได้กำหนดไว้ว่า ทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้จะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้น

พื้นฐานอันเป็นสิทธิที่ทุกคนจะต้องได้รับ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดบริการต่าง ๆ ไว้ให้ ซึ่งความต้องการขั้นพื้นฐานนี้หมายถึง อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

ทั้งนี้ การจัดบริการสวัสดิการสังคมจะครอบคลุมสาขาต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษา สุขภาพ อนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และการบริการทางสังคม ดำเนินการครอบคลุมลักษณะหรือรูปแบบการดำเนินการในด้านการส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู

2.1.3 การรับโอนภารกิจจากกรมประชาสงเคราะห์ (เดิม)

ปัจจุบันเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้รับการโอนภารกิจการจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมาตั้งแต่ปี 2544 โดยก่อนหน้านั้นมีการเรียกประชุมจากหน่วยงานประชาสงเคราะห์ จังหวัด ชี้แจงภารกิจให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับทราบว่า ให้ทางเทศบาลและ อบต. เป็นผู้รับภารกิจจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุในบัญชีรายชื่อที่มีอยู่แล้วแทน การรับภารกิจดังกล่าวเป็นภารกิจสืบเนื่องที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานใด ๆ คือ การชี้แจงและประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อแจ้งผู้สูงอายุให้รับทราบว่า เทศบาลและ อบต. จะมารับภารกิจนี้ และทางเทศบาลหรือ อบต. จะมีการ โอนเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท ผ่านเข้าบัญชีธนาคารที่ผู้สูงอายุได้เปิดบัญชีไว้แล้ว การโอนเงินจะเป็นประมาณ 6 เดือนครั้ง ปีละ 2 ครั้ง ในวงเงินประมาณ 1,800 บาทต่อครั้ง (เดือนละ 300 บาท \times 6 เดือน) แต่จากการสอบถามผู้สูงอายุในแต่ละเขตของภาคอีสานบางส่วน จะบอกว่าได้รับเบี้ยยังชีพแต่ละงวดไม่ครบ ทั้งนี้ เป็นเพราะมีการเสียเงินให้แก่ผู้ที่ไปปรับเงินแทนเพื่อเป็นค่ารถ หรือบางรายให้ลูกหลานไปเบิกแล้วไม่นำมาให้ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรับภารกิจในเบื้องต้น ผู้ร่วมประชุมยืนยันว่าเป็นเพียงการไปรับทราบข้อมูลขั้นต้นที่ยังไม่มีความชัดเจนมากนักในเรื่องกระบวนการและขั้นตอน โดยที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการใด ๆ

ในช่วงปลายปี 2545 - 2546 เริ่มมีการถ่ายโอนเงินงบประมาณเบี้ยยังชีพอย่างเป็นรูปธรรมให้ทางเทศบาลและ อบต. ที่มีรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพอยู่แล้ว โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบเป็นหน่วยประสานงานระหว่างกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ให้มีการดำเนินงาน โดยยังคงยึดระเบียบปฏิบัติที่กรมประชาสงเคราะห์ (เดิม) กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรไว้แล้ว

แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ (ที่มา : สำนักงาน ปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี. 2545)

1. ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุ ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ หากผู้สูงอายุใดเสียชีวิตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้สำนักงาน ท้องถิ่นจังหวัดทราบพร้อมอนุมัติเปลี่ยนแปลงผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพรายใหม่ที่มีชื่ออยู่ในบัญชีสำรอง เพื่อขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด
2. ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุเนื่องจากการเสียชีวิตหรือขาดคุณสมบัติให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ทะเบียนรายชื่อสำรองที่ได้แจ้งให้กับสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดก่อนเป็น ลำดับแรก และเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว จึงจะสามารถเบิกจ่ายเงินให้ผู้สูงอายุ รายใหม่ได้
3. การเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุให้ดำเนินการตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วย การจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพที่เกี่ยวข้อง โดยให้เบิกจ่ายแก่ผู้สูงอายุปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง
4. ในกรณีที่ผู้สูงอายุใดเสียชีวิตระหว่างงวดก่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะวางฎีกา เบิกจ่ายเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งขออนุมัติเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้สูงอายुरายใหม่ ทดแทนรายเดิม หากวางฎีกาเบิกจ่ายแล้วแต่ยังไม่ได้จ่ายหรือโอนให้แก่ผู้สูงอายุให้เป็นสิทธิของ ทายาทตามพินัยกรรมที่ระบุให้ หรือหากไม่มีพินัยกรรมให้เปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้สูงอายुरายใหม่
5. ในกรณีที่ไม่มีผู้สูงอายुरายใหม่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะได้รับการสงเคราะห์ตาม ระเบียบฯ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินที่เหลือคืนสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทันที เพื่อ ดำเนินการสงเคราะห์ผู้สูงอายุตามที่ขึ้นทะเบียนสำรองในพื้นที่อื่นต่อไป
6. เมื่อดำเนินการจ่ายเงินให้ผู้สูงอายุแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บหลักฐานการ จ่ายไว้เพื่อการตรวจสอบโดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541
7. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น ประกอบด้วยผู้แทนศูนย์ สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน หรือชุมชนหรือคณะกรรมการชุมชนผู้แทนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรผู้สูงอายุในชุมชนผู้แทนองค์กรประชาคมและบุคคลที่น่าเชื่อถือในชุมชน พร้อมทั้งส่งรายชื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุระดับท้องถิ่นให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทราบ ด้วย

8. คณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น มีหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุ รายใหม่ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กรมประชาสงเคราะห์กำหนด โดยจัดลำดับตาม ความสำคัญ รวมทั้งการเป็นพยานในการจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ (กรณีจ่ายเงินสด)

9. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหนังสือรับรองต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพินัยกรรม หนังสือรับรองว่ามีชีวิตหรือหนังสือมอบอำนาจสำหรับผู้สูงอายุรายใหม่ และเก็บหลักฐานต่าง ๆ เพื่อใช้ตรวจสอบเมื่อผู้สูงอายุเสียชีวิต

10. ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณสมทบ เพื่อจะให้มีการสงเคราะห์ เพิ่มมากขึ้น ให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ มท 0808.3/ว 2948 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2546 โดยจะต้องขออนุมัติรายชื่อผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีสำรองส่ง ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดแล้วเท่านั้น และเมื่อได้รับแจ้งการอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการจังหวัดแล้วจึง สามารถดำเนินการตามระเบียบที่ถือปฏิบัติอยู่ได้

11. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุแจ้งอนุมัติ บัญชีรายชื่อสำรองหรือการเปลี่ยนรายชื่อผู้สูงอายุทดแทนรายเดิมที่เสียชีวิตหรือขาดคุณสมบัติ ระบุ ให้ชัดเจนด้วยว่าเป็นงบจัดสรรจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นหรืองบสมทบจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจะได้ดำเนินการได้ถูกต้องชัดเจน

12. การตั้งงบประมาณสมทบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งงบประมาณสมทบได้ โดยให้จัดทำเป็นแผนงาน/โครงการและตั้งงบประมาณไว้ในหมวดรายจ่ายอื่นเท่านั้น

แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนพิการ (ที่มา : กลุ่มงาน สวัสดิการสังคมและคุ้มครองที่พัทลิตธิสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ระยอง, 2548)

1. ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบรายชื่อคนพิการ ว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่ หากคนพิการรายใดเสียชีวิตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้สำนักงาน ท้องถิ่นจังหวัดทราบ เพื่อขออนุมัติเปลี่ยนแปลงผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพรายใหม่ที่มีชื่ออยู่ในบัญชี สำรองของจังหวัดจากผู้ว่าราชการจังหวัด

2. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งการโอนเงินเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพคนพิการ ปีงบประมาณ 2548 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบผู้รับเบี้ยยังชีพ คนพิการว่ามีชีวิตอยู่หรือไม่ก่อนการเบิกจ่ายเงิน โดยการให้มาแสดงตนที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น หากไม่สามารถมาแสดงตนได้ ให้ส่งหนังสือรับรองการมีชีวิตอยู่ซึ่งรับรองโดยผู้ว่าราชการ ตั้งแต่ ระดับ 3 หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือบุคคลน่าเชื่อถือว่า ผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ (กรณีผู้รับเบีย

ยังชีพคนพิการดังกล่าวเปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินเบี้ยยังชีพคนพิการในนามของตนเอง) หรือ ผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการและบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทน (กรณีมีการ คัดเลือกให้บุคคลในครอบครัวเปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทน) ยังมีชีวิตอยู่ หากผู้รับเบี้ยยังชีพ คนพิการหรือบุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทนตายให้แจ้งองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นทราบภายใน 3 วัน นับแต่วันตาย

3. หากผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการรายดังกล่าวชีวิตอยู่ในห้องปกครองส่วนท้องถิ่นวางฎีกา เบิกจ่ายเงินให้ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ โดยการ โอนเข้าบัญชีเบี้ยยังชีพของคนพิการในนามตนเองหรือ โอนเข้าบัญชีบุคคลในครอบครัวเป็นรายเดือน ๆ ละ 500 บาท โดยให้ดำเนินการตามระเบียบ กรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ พ.ศ. 2539 และเก็บหลักฐานการ โอนเงิน ไว้เพื่อการตรวจสอบ

4. หากผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการรายดังกล่าวเสียชีวิต

4.1 กรณีผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการรายดังกล่าวเปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินเบี้ยยังชีพ คนพิการในนามของตนเอง ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ แต่ถ้าได้ คัดเลือกให้บุคคลในครอบครัวเปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทน ให้โอนเงินเบี้ยยังชีพเต็มจำนวนจน ถึงงวดเดือนที่คนพิการตายให้แก่บุคคลในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทน หากบุคคล ในครอบครัวที่เปิดบัญชีเงินฝากรับ โอนเงินแทนตายก่อนผู้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ให้คัดเลือกบุคคล อื่นในครอบครัวทำหน้าที่แทนบุคคลในครอบครัวที่ตายทันที

4.2 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทราบ เพื่อให้ สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดแจ้งคณะกรรมการสาขาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการประจำจังหวัด พิจารณาคัดเลือกผู้เหมาะสมรายใหม่

5. ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณสมทบ เพื่อจะให้มีการสงเคราะห์ เพิ่มมากขึ้น ให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ มท 0808.3/ 2948 ลงวันที่ 27 สิงหาคม 2546 โดยจะต้องขออนุมัติรายชื่อคนพิการจากผู้ว่าราชการจังหวัดและ เมื่อต้องได้รับแจ้งการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว จึงสามารถดำเนินการตามระเบียบที่ถือ ปฏิบัติอยู่ได้

6. ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับงบประมาณว่าเป็นงบประมาณว่า เป็นงบจัดสรรจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น หรืองบสมทบขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น

7. การตั้งงบประมาณสมทบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งงบประมาณสมทบได้ โดยให้จัดทำเป็นแผนงาน/โครงการและตั้งงบประมาณไว้ในหมวดรายจ่ายอื่นเท่านั้น

การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนการ สงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี (ที่มา : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. 2545)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (12) ประกอบด้วยมาตรา 11 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และข้อ 11 (6) แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนการสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3 การสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ หมายถึง การช่วยเหลือเป็นเงินในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีรายละเอียดสองพันบาท

ข้อ 4 การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณีนั้น ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) มีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(2) มีสัญชาติไทย

(3) มีฐานะยากจนตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกาศกำหนด หรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้สูงอายุนั้นมีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่อันเป็นแหล่งสำคัญ ในกรณีที่ไม่มีชื่ออยู่ในบัญชีต้องได้รับการรับรองว่าเป็นผู้สูงอายุฐานะยากจนจากพนักงานฝ่ายปกครอง หรือกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือประธานชุมชนตามที่ทางราชการประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

(4) ไม่มีญาติ หรือมี แต่มีไม่สามารถจัดการศพตามประเพณี

ข้อ 5 การยื่นคำขอให้บุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุยื่นคำขอได้ในท้องที่ที่ผู้สูงอายุถึงแก่ความตายหรือท้องที่ตามข้อ 4 (3) ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอต่อกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- (2) จังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จังหวัด

ข้อ 6 การยื่นคำขอตามข้อ 5 ให้ยื่นภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ออกใบมรณบัตร

ข้อ 7 ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำต้นแบบเอกสารพร้อมสำเนาเอกสารดังกล่าวจำนวนสองชุดประกอบการยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

- (1) ใบมรณบัตรของผู้สูงอายุ
- (2) บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ
- (3) ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ
- (4) หนังสือรับรองตามข้อ 4 รวมถึงรับรองว่าผู้ยื่นคำขอเป็นบุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุ ซึ่งรับรองโดยพนักงานฝ่ายปกครอง หรือกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน หรือประธานชุมชนตามที่ทางราชการประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกัน

ข้อ 9 ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ซึ่งได้รับคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานเอกสารตามข้อ 7 เมื่อเห็นว่าคำขอพร้อมเอกสารดังกล่าวถูกต้อง ก็ให้หน่วยงานที่รับคำขอนั้นพิจารณาตรงจ่ายเงินสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุแก่บุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุ

2.2 แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

Franklyn Lisk (1985 : 15 - 16 ; อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ. 2539 : 23) ได้อธิบายถึง การมีส่วนร่วมในมุมมองที่กว้างว่าเป็นการเข้าร่วมอย่างแข็งขันของประชาชนในการดำเนินการตัดสินใจในทุกระดับ และทุกรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยเฉพาะในบริบทของกระบวนการวางแผนที่มีการกำหนดรูปแบบ และแนวคิดการมีส่วนร่วมสัมพันธ์กับการเข้าร่วมของมวลชนอย่างกว้างขวางในการเลือก การบริการ และการประเมินผลของแผนงาน และโครงการต่าง ๆ ที่นำมาซึ่งการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น และการมีส่วนร่วมยังมีความหมายเพิ่มเติมอีก 3 ประการ คือ

1. อิทธิพลของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดสรร (Allocation) และการใช้ประโยชน์ (Utilization) ของทรัพยากรเพื่อการผลิต

2. เกี่ยวข้องกับความจำเป็นที่การเข้าร่วมของประชาชนในการวางแผน และดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ จะสร้างโอกาสด้านสังคม - เศรษฐกิจ เพื่อยกระดับรายได้ และเพิ่มการกินคืออยู่ดี

3. การมีส่วนร่วมที่ตอบสนองต่อสิ่งที่จะเข้าถึง ซึ่งเป็นการปรับปรุงให้คนจนได้รับประโยชน์จากการผลิตหลัก ๆ การบริหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะการมีส่วนร่วม จะนำมาซึ่งการกระจายอำนาจทางการบริหาร และทรัพยากร ไปสู่ท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อยืนยันว่าการตัดสินใจของประชาชนจะมีได้และได้รับการปฏิบัติตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

Caayupan (อ้างถึงใน ชินรัตน์ สมสืบ. 2543 : 5) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน (popular participation) คือ กระบวนการที่ผู้ได้รับประโยชน์จากการพัฒนามีโอกาสและใช้โอกาสมิ ส่วนในการแสดงความรู้สึก บ่งบอกความต้องการและประสานสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพื่อวางแผน ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามสถานที่ และวิธีที่ผู้ได้รับประโยชน์คิดไว้โดยได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานพัฒนาน้อยที่สุด

William Erwin (1976 : 36 ; อ้างถึงใน วรวรรณ สิทธิธรรม. 2543 : 5) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า คือ กระบวนการที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตน ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ ความชำนาญ ร่วมกับการใช้ วิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุน ติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

Soctijipto wisarajono (1979 ; อ้างถึงใน วรวรรณ สิทธิธรรม. 2543 : 5) ได้ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การที่ประชาชนหลุดพ้นจากการเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนามาเป็นผู้นำของการ พัฒนา และหมายถึง การเปลี่ยนแปลงซึ่งประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องทุกขั้นตอนของการ พัฒนา

Henry P.Fairchild (1964 : 213 ; อ้างถึงใน มนตรี นาคสมบูรณ์. 2540 : 18) กล่าวว่า ในทาง จิตวิทยาการมีส่วนร่วมนั้น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคลโดยการ สร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

United Nation (1981 : 11 ; อ้างถึงใน วรวรรณ สิทธิธรรม. 2543 : 6) ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน คือการที่ประชาชนก่อให้เกิดกระบวนการ และโครงสร้างที่ประชาชน ในชนบทสามารถที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการของตน การจัดอันดับความสำคัญการเข้าร่วมใน การพัฒนาและได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยการเน้นที่การให้อำนาจในการตัดสินใจแก่ ประชาชนในชนบท

อรพินท์ สพโชคชัย (2538 : 2) ได้อธิบายว่า การมีส่วนร่วมในเชิงการพัฒนาชนบทนั้น หมายถึง การมีส่วนร่วมของสมาชิกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในชุมชนหรือประชาชน Peter Oaklay and David Marsden (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2533 : 20) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า คือ การที่จะให้ประชาชนมีทั้งสิทธิ์ และหน้าที่ที่จะเข้าร่วมแก้ปัญหาของเขาให้เขาเป็นผู้ริเริ่ม และมุ่งใช้ความพยายามและความเป็นตัวของตัวเองเข้าดำเนินการ และควบคุมทรัพยากรและระเบียบในสถาบันต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้

จากความหมายของการมีส่วนร่วมที่กล่าวมาข้างต้น อาจพอสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การพัฒนาที่ประชาชนเข้ามามีบทบาท หรือเป็นผู้กำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหาได้ในระดับต่าง ๆ โดยเริ่มตั้งแต่มีความสนใจ ร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมตรวจสอบและติดตามประเมินผล โดยให้ประชาชนและประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ประชาชนและประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา เพราะผู้ประสบปัญหาย่อมรู้ปัญหาของตนเองดีที่สุด
2. ประชาชนและประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน ร่วมกระบวนการตัดสินใจด้านนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรและศักยภาพของชุมชน นอกจากนี้ การวางแผนของหน่วยงาน จะต้องมีการวางแผนร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือระบบการวางแผน โดยมีการประสานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียน โรงพยาบาลในเขตพื้นที่ เป็นต้น
3. ประชาชนและประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ร่วมแรงร่วมใจประกอบกิจกรรมมีความผูกพัน เอื้ออาทรต่อกันเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งหรือร่วมเป็นเจ้าของ ซึ่งจะทำให้ช่วยกันชำระไว้ให้ถาวร เกิดเป็นหน้าที่ที่จะต้องช่วยเหลือกันในสังคมเดียวกัน ปัญหาสังคมเป็นเรื่องที่ทุกคนในสังคมต้องร่วมกันแก้ไข
4. ประชาชนและประชาคมเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้เกิดความโปร่งใส ค้นหาข้อดีข้อเสียหาทางแก้ไขปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการรับรู้ข่าวสาร

2.3.1 ความหมายของการรับรู้ข่าวสาร

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2526 : 13 - 14) กล่าวถึง กระบวนการถ่ายทอดข่าวสารในสังคมว่า จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของการสื่อสารครบทั้ง 4 ประการ คือ มีแหล่งกำเนิด (Source) ข่าวสาร (Message) ช่องทาง (Channel) และจุดหมายปลายทาง (Destination) ดังนี้

1. แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source) เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสาร หมายถึง แหล่งกำเนิดของสารหรือผู้ที่เลือกสรรข่าวสารกับความคิดเห็นหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วส่งต่อไปยังผู้รับสารบทบาทของผู้ส่งสารมี 3 ประการ คือ เลือกสรรความหมายที่ใช้ในการสื่อสารสร้างรหัสจากความหมายให้อยู่ในรูปของสาร และส่งรหัสของสารนั้นออกไป

2. สาร (Message) หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่กระตุ้นความหมายให้กับผู้รับเรื่องราวสาระที่ส่งออกไปจากผู้สื่อสารถึงตัวผู้รับสาร ในการวิเคราะห์หัตว์องค์ประกอบของสารมีข้อนำพิจารณา 3 ประการ คือ รหัสหรือสัญลักษณ์ของสาร (Message Code หรือ Symbol of Signal) เนื้อหาของสาร (Message Content) และการทำข่าวสาร (Message Treatment) แต่ในความหมายทั่วไปที่ใช้มักหมายถึง “เนื้อหาของสาร” ซึ่งหมายถึง ข้อความที่ผู้ส่งสารใช้สื่อความหมายที่ต้องการ

3. ช่องทางสำหรับส่งสารหรือสื่อ (Channel or Medium) เป็นสิ่งที่พาสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ

4. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง ผู้รับข่าวสารจากแหล่งสาร ในการรับรู้ข่าวสารนี้ บทบาทของผู้รับสารมี 3 ประการหลัก ๆ คือ รับสาร ถอดรหัสจากสารเพื่อให้ได้ความหมาย และโต้ตอบต่อความหมายนั้นสำหรับช่องทางการสื่อสารนั้น ดวงใจ จตุรภัทร (2525 : 23) ได้สรุปว่า ช่องทางการสื่อสารนี้ควรแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ช่องทางที่เป็นสื่อบุคคล (Personal Media) และช่องทางที่เป็นสื่อมวลชน (Mass Communication)

1. สื่อบุคคลเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล 2 บุคคลหรือมากกว่า ได้แก่ การพูดคุย การติดต่อในชีวิตประจำวัน การสัมภาษณ์ อภิปรายเนื่องจากในชีวิตมนุษย์โดยปกติมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

ช่องทางที่เป็นสื่อบุคคล สามารถทำหน้าที่อย่างได้ผลดีใน 2 ลักษณะ คือ

1.1 ทำหน้าที่การสื่อสารแบบ 2 ทาง ผู้ส่งสารสามารถทราบปฏิกิริยาสะท้อนกลับของผู้รับสารและสามารถปรับปรุงแก้ไขหรือลดอุปสรรคของการสื่อสารที่อาจเกิดขึ้นได้ทันที

1.2 สามารถโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเปลี่ยนทัศนคติที่ฝังรากลึกได้

2. สื่อมวลชน เป็นการส่งข่าวสารไปสู่คนจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน ด้วยเวลาอันรวดเร็ว โดยผ่านสื่อพิเศษบางอย่างซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้ส่งสารหรือผู้รับสาร ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ช่องทางที่เป็นสื่อมวลชน สามารถทำหน้าที่ต่อไปนี้ ได้แก่

- 2.1 สามารถเข้าถึงประชาชนผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว
- 2.2 สามารถให้ข่าว และความรู้ได้ดี
- 2.3 สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่พึงปรารถนาได้

กล่าวโดยสรุปการรับรู้ของมนุษย์เกิดจากการได้ในประสบการณ์อัน ได้แก่ การได้รับข่าวสารทั้งจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล มีผลทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้เกิดความคิดและความเข้าใจ ซึ่งในการรับรู้ของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้วิจัยจำได้ ทำการศึกษาในครั้งนี้ เกิดจากการมีประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมและการสื่อสารรอบ ๆ ตัว อันได้แก่ จากสื่อมวลชนและการบอกเล่าจากบุคคลอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้การรับข่าวสารจากช่องทางต่าง ๆ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวิจัยครั้งนี้

2.4 แนวคิดทฤษฎีการประชาสัมพันธ์

2.4.1 ความหมายการประชาสัมพันธ์

ศาสตราจารย์ Edward L. Bernays แห่ง New York University เป็นนักวิชาการด้านการประชาสัมพันธ์ผู้มีชื่อเสียงได้เคยกล่าวไว้ว่า ควรจะมีการให้ความรู้ ความเข้าใจในความหมายและค่านิยมที่ถูกต้องอย่างแท้จริงของคำว่า “การประชาสัมพันธ์” เพราะคนส่วนมากยังเข้าใจผิด ๆ ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ Press Agency และการ โฆษณาเผยแพร่ (Publicity) นั่นเอง รองศาสตราจารย์ วิรัช ลภีรัตนกุล (อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ได้เคยกล่าวไว้ในบทความของ วารสารนิเทศสาร ฉบับที่ 3 เดือนธันวาคม 2520 ว่า คำว่า “การประชาสัมพันธ์” เป็นคำที่คนเข้าใจในผิดกันมากคำหนึ่ง คือ เข้าในสับสน ไขว้เขวไปทั้งในทางบวกและลบ ทางลบที่หนักที่สุดก็เห็นจะเป็นการเข้าใจว่าการประชาสัมพันธ์ คือ การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) หรือล้างสมอง (Indoctrination) ไปโน้�น ที่เบาลงหน่อย ก็คือ เข้าใจว่าเป็นการโฆษณา (Advertising) คล้ายกับคำว่า “ไซโค” (Psycho) ซึ่งมาจากคำเต็มว่า Psychology อันหมายความว่า จิตวิทยา ความหมายที่แท้จริงของศัพท์เป็นความหมายที่ดี แต่เพราะความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่ นำไปใช้งานปัจจุบันคำว่า “ไซโค” (Psycho) เป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกระเดียดไปทางลบแล้ว

ทั้งนี้อาจจะกล่าวจำแนกได้ว่า ความมุ่งหมายของคำ “ประชาสัมพันธ์” เท่าที่ใช้กันอยู่นั้น มีอยู่สามทางด้วยกันคือ

1. ความสัมพันธ์ที่มีต่อเอกชนหรือกลุ่มประชาชนที่ประกอบกันขึ้นเป็นประชาชนทั่วไป หรือ
2. วิธีทางที่จะใช้สำหรับสร้างความสัมพันธ์อันดีขึ้น หรือ
3. ระดับหรือคุณสมบัติของสถาบัน

1. ความสัมพันธ์ที่มีต่อเอกชนหรือกลุ่มประชาชนที่ประกอบกันขึ้นเป็นประชาชนทั่วไป ความมุ่งหมายตามนัยนี้ นับเป็นการแปลความหมายของศัพท์อย่างตรง ๆ ว่าประชา (Public) กับสัมพันธ์ (Relations) เมื่อเอาสองคำนี้มารวมกันเข้า ก็หมายความว่า ความสัมพันธ์กับประชาชนซึ่งอาจเป็นเอกชนหรือกลุ่มประชาชนต่าง ๆ หรือประชาชนทั่วไปก็ได้ นับเป็นปรากฏการณ์ธรรมดาสามัญที่สถาบันใด ซึ่งอาจเป็นเอกชนหรือองค์การใดที่ดำเนินกิจกรรมอยู่ในสังคมมนุษย์ ย่อมต้องมีความสัมพันธ์กับประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. วิธีทางที่จะใช้สำหรับสร้างความสัมพันธ์อันดีขึ้น ความมุ่งหมายตามนัยนี้ เป็นการใช้ถ้อยคำเพื่อใช้เรียกวิธีการหรือวิธีทางที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันกับประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงและประชาชนทั่วไป

3. ระดับหรือคุณสมบัติของสถาบัน ความมุ่งหมายตามนัยนี้ นับเป็นการใช้ถ้อยคำเพื่อแสดงระดับหรือคุณสมบัติของสถาบันหนึ่ง ๆ ว่าดีหรือเลวแค่ไหน เพียงไร ในสายตาและความนิยมของประชาชน เช่น ถ้าชื่อเสียงของสถาบันมีประชาชนรู้จักอย่างกว้างขวางก็นับเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดี ถ้ามีประชาชนนิยมเลื่อมใสในชื่อของสถาบันก็ดี กิจกรรมหรือผลงานของสถาบันก็ดี ก็นับว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดี แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่มีใครมีประชาชนรู้จักซึ่งประชาชนไม่มีใครนิยมเลื่อมใสในชื่อเสียงและกิจการของสถาบัน หรือแม้ปรากฏว่าประชาชนไม่ได้ให้ความสนใจก็นับว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ดี

ดังนั้น การประชาสัมพันธ์จึงเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยง ถ่ายทอดความคิดเห็นและตีความหมายเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน ระหว่างสถาบันกับมวลชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและถ้อยที่ถ้อยอาศัย เพื่อความกลมกลืนของระบบสังคมเป็นกระบวนการที่มีทิศทางสวนกลับกันสองทิศทาง (Two-way process) สุดทางด้านหนึ่งของกระบวนการนี้ คือสถาบันใด ๆ ในสังคมอาจจะเป็นกลุ่มชนเล็ก ๆ องค์การวิสาหกิจ หน่วยราชการ หรือองค์การในทางการค้าใด ๆ ก็ได้ สุดทางด้านหนึ่ง คือ มวลชนหรือประชาชนกลุ่มใหญ่

ปฏิบัติการทางด้านการประชาสัมพันธ์ได้มีกันมานานแล้ว แต่อาจกำหนดชื่ออย่างอื่นไป เพราะโดยเนื้อแท้แล้ว คำว่า ประชาสัมพันธ์นี้ดูจะเป็นคำใหม่ เริ่มมีคนกล่าวถึงกันในระหว่าง สงครามโลกครั้งที่สองนี้เอง ก่อนหน้านั้นคำนี้ไม่ค่อยแพร่หลายแต่ได้มีการนำไปใช้ในประวัติศาสตร์ ของมนุษยชาติมานานแล้ว สำหรับประเทศไทยเท่าที่พบตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ปรากฏว่า พ่อขุนรามคำแหงแห่งกรุงสุโขทัยได้ใช้ติดต่อสัมพันธ์กับประชาชน เพื่อความเข้าใจอันดีและเพื่อผล ในการปกครองมาช้านาน การประชาสัมพันธ์จึงอาจพิจารณาได้ในฐานะเป็นกระบวนการที่มี สถานะสำคัญมากอย่างหนึ่งในสังคม

คำว่า การประชาสัมพันธ์นี้ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Public Relations ถ้าหากจะพิจารณา คู่ศัพท์ที่เราใช้ทางภาษาไทยเทียบกับภาษาอังกฤษจะเห็นว่ากลมกลืนกันได้เหมาะสม ประชา แปลว่า กลุ่มคน ซึ่งตรงกับคำว่า Public สัมพันธ์ แปลว่า ความเกี่ยวข้องผูกพัน ตรงกับคำว่า Relations ฉะนั้นการประชาสัมพันธ์ถ้าแปลตามตัวอักษรอย่างตรงไปตรงมา ก็คือ “การเกี่ยวข้อง ผูกพันกับกลุ่มคน” วิชาการประชาสัมพันธ์ ก็คือ วิชาที่ว่าด้วยการเกี่ยวข้องผูกพันกับกลุ่มคน เป็น เรื่องของสถาบันกับมหาชน

ในทางปฏิบัติ เราจำเป็นที่จะต้องศึกษาถ้อยคำของผู้เชี่ยวชาญในงานประชาสัมพันธ์ซึ่งมี กล่าวไว้หลายท่านด้วยกัน ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหาความเข้าใจในแง่มุมต่าง ๆ จาก นักวิชาการ และผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์มาแล้ว

Albert L. Sullivan (วัฒนา พุทธางกูรานนท์. 2536) ได้กล่าวว่า “หน้าที่ของการประชาสัมพันธ์ ก็คือ การสร้างมิตรให้กับบริษัท หรือหน่วยงานที่เราเป็นตัวแทน”

Scott M. Cutlip (วัฒนา พุทธางกูรานนท์. 2536) อธิบายไว้ว่า “การประชาสัมพันธ์ คือ การติดต่อเผยแพร่ข่าวสารแนวนโยบายของหน่วยงานไปยังประชาชนทั้งหลายที่มีส่วนสัมพันธ์ ใน ขณะเดียวกันเป็นแนวทางตรวจสอบความคิดเห็นและความรู้ ความต้องการของประชาชนใน หน่วยงานหรือองค์การทราบ เพื่อสร้างความสนับสนุนอย่างแท้จริง ให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย สามารถปรับปรุงหน่วยงานตามแนวความคิดของสังคมได้”

Edward L. Bernays (วัฒนา พุทธางกูรานนท์. 2536) เสนอว่า “ปัจจุบันนี้การประชาสัมพันธ์มีความหมาย 3 ประการด้วยกัน คือ

1. เผยแพร่ข่าวสารความรู้ให้ประชาชนทราบ
2. ชักชวนให้ประชาชนมีส่วนร่วมสนับสนุนและเห็นชอบกับความมุ่งหมายและการดำเนินการ ของสถาบัน

3. ช่วยดำเนินการปรับแนวความคิดเห็นของประชาชนและสถาบันให้มีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกันและเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง”

John E. Marston (วัฒนา พุทธางกูรานนท์. 2536) ผู้แต่งหนังสือ “The nature of Public Relations ได้ให้คำจำกัดความที่มีความสมบูรณ์และน่าสนใจว่า “การประชาสัมพันธ์ คือ ภาระหน้าที่ของฝ่ายจัดการในอันที่จะประเมินทัศนคติของกลุ่มสาธารณชน กำหนดนโยบายและวิธีดำเนินปฏิบัติขององค์การของตน สอดคล้องให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผลประโยชน์ของประชาชน และวางโครงการปฏิบัติงาน (และสื่อสารติดต่อ) เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและยอมรับนับถือ

The Institute of Public Relations ของอังกฤษ ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ในแง่ปฏิบัติไว้ว่า “คือการจัดทำอย่างสุขุม รอบคอบ และอย่างมีแผน ตลอดจนด้วยความอดทนอย่างไม่ลดละ เพื่อที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันระหว่างสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง” (วัฒนา พุทธางกูรานนท์. 2536)

จากการให้ความหมายของนักวิชาการต่าง ๆ ข้างต้น แม้จะแตกต่างกันในเรื่องขอบเขตและถ้อยคำ แต่ความหมายนั้นจัดอยู่ในแนวเดียวกันทั้งสิ้น อาจสรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์ หมายถึงวิธีการของสถาบันอันมีแผนการและกระทำต่อเนื่องกันไปในอันที่จะสร้างหรือรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มประชาชน เพื่อให้สถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานของสถาบันดำเนินไปด้วยดี โดยมีประชาคติเป็นแนวบรรทัดฐาน

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งามตา สุขประเสริฐ (2542) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลเสม็ด อำเภอเมือง ชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เสม็ดอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่ากลุ่มตัวอย่างหมู่ที่ 2 เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร อบต. มากกว่าหมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 3 ตามลำดับส่วนการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มผู้มีความรู้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างกัน ก็จะมีส่วนร่วมในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลต่างกันด้วยอย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนของแนวทางที่จะแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนที่มีต่อ อบต. นั้น อบต. ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของ อบต. เช่น จัดโครงการ อบต. พบประชาชน ฯลฯ

พร้อมทั้งรับดำเนินการหาตลาดแห่งใหม่รองรับการขยายตัวของพ่อค้าแม่ค้ารวมทั้งปัญหาความสะอาด ปัญหาการจราจรที่จะตามมาด้วย

วาสนา นารักษ์ (2542) โดยศึกษาการรับรู้สิทธิผู้ป่วยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ ศึกษาเฉพาะกรณีการจัดโครงการสวัสดิการทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายอายุระหว่าง 18 - 25 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีอาชีพที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ ประสบการณ์การรับรู้สิทธิแบ่งเป็นประสบการณ์ทางตรง พบว่า ส่วนใหญ่เคยเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล/โรงพยาบาลและได้ดูแลผู้ป่วยนาน ๆ ครั้ง ประสบการณ์ทางอ้อมส่วนใหญ่รับข่าวสารจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และแผ่นป้าย/ประกาศ รับข่าวสารจากญาติพี่น้อง บุคคลที่รู้จักนาน ๆ ครั้ง และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมสัมมนา ระดับการรับรู้สิทธิผู้ป่วย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยการรับรู้สิทธิผู้ป่วยในระดับสูงทั้ง 4 ด้าน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย พบว่า ปัจจัยด้านชีวิตสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่ อายุมากและอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสาร พบตรงที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่ การเป็นผู้ป่วยในสถานพยาบาล/โรงพยาบาลบ่อย และการได้ดูแลผู้ป่วยบ่อย ประสบการณ์การรับรู้ข่าวสารทางอ้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้สิทธิผู้ป่วย ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อบ่อย เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และแผ่นป้ายประกาศ การได้เข้าร่วมสัมมนาบ่อยและการได้รับทราบข้อมูลบอกเล่าจากญาติพี่น้องบ่อย

อำพล ขำเพ็ง (2545) ศึกษาการจัดงานสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความรู้ความเข้าใจ การเตรียมการ ความพร้อมและการวางแผนในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดในจังหวัดสมุทรปราการนี้ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งยังมีการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ยังไม่อาจคาดเดาได้ว่า การตอบข้อสอบถามจะตอบด้วยความเข้าใจ เพราะข้อสอบถามกับการซักถามแบบถึงตัวในองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งสวนทางกันอย่างชัดเจน ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการจะถูกกำกับโดยข้าราชการ และนักการเมืองท้องถิ่นทั้งหมด องค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ปกครองตนเองอย่างอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เลย แต่อย่างไรก็ตามก็ยังทำให้ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการคงอบอุ่นขึ้นบ้าง เฉพาะผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งมีความรู้ความเข้าใจ และมีการเตรียมการในการดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านสวัสดิการสังคมไว้พอประมาณ คือ อยู่ในระดับเฉลี่ยประมาณ 50% โดยคาดหวังว่าหน่วยงานของรัฐด้านงานสวัสดิการสังคมนั้นจะเริ่มปฏิบัติการเชิงรุกและถ่ายโอนงานลงสู่เป้าหมายในท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน

และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีการจัดการงานด้านสวัสดิการสังคมได้มากขึ้นตามมาด้วย

มนต์ชัย เติญชุนท (2546) โดยศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในงานการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับการให้ความสนใจในสัดส่วนค่อนข้างสูง แต่การมีส่วนร่วมของประชาชนที่สูงกว่าระดับความสนใจขึ้นไปจนถึง การติดตามตรวจสอบมีส่วนร่วมในระดับค่อนข้างต่ำมาก ทั้งด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทางการเมือง การบริหาร และการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา สรุปว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารต่างกันทำให้บุคคลมีการปฏิบัติที่ต่างกันและบุคคลที่มีความแตกต่างกันในบางด้าน เช่น หน้าที่การงานต่างกันมีการเลือกช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างกัน และช่องทางการรับข่าวสารที่ต่างกัน มีผลทำให้บุคคลมีข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการรับรู้ของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านงานสวัสดิการสังคม การศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ การศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้การเข้าถึงสิทธิการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการและการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ด้านงานสวัสดิการสังคม

2.6 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- เพศ
- อายุ
- การศึกษา
- สถานภาพการสมรส
- อาชีพ
- รายได้
- ตำแหน่ง

2. ตัวแปรด้านการรับรู้

- บทบาทของ อบต.
- สิทธิและเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ การสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

3. ตัวแปรด้านช่องทางการสื่อสาร

- สื่อบุคคล ได้แก่ สมาชิกสภา อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของ อบต. เพื่อนบ้าน
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน
- สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์,เอกสารทางราชการของ อบต. เช่น หนังสือราชการ วารสาร แผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต.

4. ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมในงานสวัสดิการสังคม

- มีความสนใจกิจกรรม
- มีความสนใจและเสนอแนะกิจกรรม
- มีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและเข้าร่วมกิจกรรม

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยปรากฏในแผนภูมิที่ 2.1

แผนภูมิที่ 2.1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีระเบียบการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
3. การทดสอบความเที่ยงตรงของแบบวัด
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลพลา จำนวน 3 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ 2 หมู่ 5 หมู่ 7 จากทั้งหมด 6 หมู่บ้าน โดยมีเหตุผลประกอบ คือ เป็นหมู่บ้านที่ผู้นำชุมชนและประชาชนให้ความร่วมมือในกิจกรรมของชุมชนเป็นอย่างดี (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1

ข้อมูลชุมชนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

ที่	ตำบล	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร
1	พลา	กม. 16 หมู่ที่ 2	578
2	พลา	พลา หมู่ที่ 5	1,783
3	พลา	คลองทราย หมู่ที่ 7	1,178
รวม			3,539

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ดังนี้

1. การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการกำหนดขนาดที่พอดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทน ประชากร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ของประชากรทั้งหมด

ประชากรของชุมชนตำบลพลา หมู่ 2 หมู่ 5 หมู่ 7 ทั้งหมด 3,539 คน

ใช้การคำนวณตามสัดส่วนประชากร
$$= \frac{c \times n}{N}$$

เมื่อ n = แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการใช้

N = แทนจำนวนประชากรทั้งหมดในตำบล

c = แทนจำนวนประชากรในแต่ละหมู่บ้าน

ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนประชากรในหมู่บ้าน} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จึงแทนค่าได้ดังนี้
$$\frac{3539 \times 5}{100} = 176.95$$

จำนวนเต็ม คือ
$$= 177$$

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านของชุมชนตำบลพลา ใช้วิธีการสุ่มแบบโดยเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือน หรือตัวแทนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี ครัวเรือนละ 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบวัดซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านงานสวัสดิการสังคม โดยแบ่งการรับรู้ออกเป็น ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ โดยแบ่งการรับรู้ออกเป็น ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ โดยแบ่งการรับรู้ออกเป็น ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม โดยแบ่งคำถามออกเป็น

1. มีความสนใจกิจกรรม
2. มีความสนใจและเสนอแนะกิจกรรม
3. มีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 6 แบบสอบถามช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งคำถามออกเป็น

1. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ โดยแบ่งประเภทสื่อออกเป็น
 - สื่อบุคคล
 - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - สื่อสิ่งพิมพ์

3.3 การทดสอบความเที่ยงตรงของแบบวัด

เมื่อทำการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Pretest) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5 คน และได้นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ หมู่ 2 หมู่ 5 และหมู่ 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Simple Random Sampling) จากผู้ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป คร่าวเรือนละ 1 คน โดยการแจกแบบสอบถาม จำนวน 177 ชุด ให้แก่ประชาชนกรอกและส่งคืน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 169 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95.48 ของจำนวนแบบสอบถามที่ต้องการ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS/PC + สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนาโดยการใช้ตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชน ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง นำเสนอผลการศึกษาเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านงานสวัสดิการสังคม

ส่วนที่ 3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

ส่วนที่ 6 ช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร ผลการศึกษาดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

อายุ

ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับต่อมา คือ มีอายุ 20-30 ปี และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คือ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4

การศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ลำดับต่อมา คือ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ไม่ได้ศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และมีการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

สถานภาพการสมรส

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสและอยู่ด้วยกัน จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมา คือ ไม่สมรสแต่อยู่ด้วยกัน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ลำดับต่อมา คือ หย่าร้าง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 สมรสและแยกกันอยู่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 เป็นหม้าย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และ โสด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมา คือ มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 รับราชการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 อาชีพเกษตรกร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และไม่ได้ระบุอาชีพ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

รายได้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 50.4 รองลงมา คือ มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 โดยมีรายได้ต่ำสุด 1,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้สูงสุด คือ 50,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ย 6,794.56 บาท

การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา คือ เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรใด ๆ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 กลุ่มเกษตรกร อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน และสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรอื่น ๆ จำนวนกลุ่มละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ลูกเสือชาวบ้าน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มละจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 อาสาสมัครพัฒนาชุมชน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ประชาคมตำบล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 (ตอบมากกว่า 1 ข้อ) (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
เพศ			
- เพศชาย	55	32.5	
- เพศหญิง	114	67.5	
รวม	169	100.0	
อายุ			
- ระหว่าง 20-30 ปี	21	12.4	
- 31 - 40 ปี	77	45.6	
- 41 - 50 ปี	50	29.6	
- 50 ปี ขึ้นไป	21	12.4	
รวม	169	100.0	
การศึกษา			
- ไม่ได้เรียน	5	3.0	
- ประถมศึกษา	104	61.5	
- มัธยมศึกษา	45	26.6	
- อนุปริญญา	4	2.4	
- ปริญญาตรี	11	6.9	
- สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	
รวม	169	100.0	
สถานภาพการสมรส			
- โสด	9	5.3	
- หย่าร้าง	17	10.1	
- สมรสอยู่ด้วยกัน	92	54.4	
- ไม่สมรสแต่อยู่ร่วมกัน	29	17.2	
- สมรสแยกกันอยู่	12	7.1	
- หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต	10	5.9	
รวม	169	100.0	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อาชีพ			
- เกษตรกร	3	1.8	
- รับจ้าง	117	69.2	
- รับราชการ	9	5.3	
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	0.6	
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	13	7.7	
- อื่นๆ	26	15.4	
รวม	169	100.0	
รายได้			
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	61	40.9	ไม่ตอบ 20 คน ต่ำสุด 1,000 บาท
- ระหว่าง 5,000-10,000 บาท	75	50.4	สูงสุด 50,000 บาท
- มากกว่า 10,000 บาท	13	8.7	เฉลี่ย 6,794.56 บาท
รวม	149	100.0	
สมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร			
- คณะกรรมการหมู่บ้าน	68	40.2	ตอบมากกว่า 1 ข้อ
- กลุ่มเกษตรกร	5	3.0	
- ประชาคมตำบล	1	0.6	
- อาสาสมัครพัฒนาชุมชน	2	1.2	
- ลูกเสือชาวบ้าน	4	2.4	
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	3	1.8	
- กลุ่มออมทรัพย์	3	1.8	
- อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน	5	3.0	
- สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน	38	22.5	
- ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม หรือ	32	18.9	
องค์กรใดๆ			
- สมาชิกกลุ่ม หรือ องค์กรอื่นๆ	5	3.0	

4.2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านงานสวัสดิการสังคม

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านงานสวัสดิการสังคม ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้งานด้านสวัสดิการสังคม 7 ประเด็น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี องค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจปัญหา และแก้ไขปัญหของประชาชนได้อย่างถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ไขและตอบสนองความต้องการของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น ประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล และหากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อนองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้ ผลการวิจัย พบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 21.3 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 13.0 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 65.7

- การรับรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหของประชาชนได้อย่างถูกต้อง มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 34.3 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 20.1 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 45.6

- การรับรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 19.5 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 11.3 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 69.2

- การรับรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ไขและตอบสนองความต้องการของประชาชน มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 23.1 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 16.0 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 60.9

- การรับรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 16.6 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 7.7 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 75.7

- การรับรู้เกี่ยวกับประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล มีผู้รับรู้บทบาทถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 47.3 ผู้รับรู้บทบาทไม่ถูกต้องร้อยละ 22.5 และผู้ไม่ทราบบทบาทร้อยละ 30.2

- การรับรู้เกี่ยวกับหากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อนองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้ มีผู้รับรู้อุบัติเหตุต้องค้ำนี้ร้อยละ 32.0 ผู้รับรู้อุบัติเหตุไม่ถูกต้อง ร้อยละ 21.3 และผู้ไม่ทราบเหตุหรือร้อยละ 46.7

สรุป ในการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ด้านงานสวัสดิการสังคม

- รับรู้อุบัติเหตุต้องมากที่สุดคือเรื่อง ประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล รองลงมา คือ เรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจ ปัญหา และ แก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างถูกต้อง ที่เหลือ คือ เรื่องหากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อน องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้ องค์การบริหารส่วน ตำบลมีหน้าที่แก้ไขและตอบสนองความต้องการของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลช่วย พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่ สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น

- รับรู้อุบัติเหตุไม่ถูกต้องมากที่สุดคือเรื่อง ประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล รองลงมา คือ เรื่อง หากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อน องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้ ที่เหลือ คือ เรื่ององค์การบริหารส่วน ตำบลเข้าใจปัญหา และ แก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลมี หน้าที่แก้ไขและตอบสนองความต้องการของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญ และมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น

- ไม่ทราบบทบาทมากที่สุดคือเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมี บทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น รองลงมา คือ เรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ที่เหลือ คือ เรื่ององค์การบริหารส่วนตำบล ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ไข และตอบสนองความต้องการของประชาชน หากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อน องค์การบริหาร ส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้ องค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจปัญหา และ แก้ไขปัญหา ของประชาชนได้อย่างถูกต้อง และประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคม สงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

การรับรู้ประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ด้านงานสวัสดิการสังคม

รายการ	การรับรู้บทบาท			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
1. องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี	36 (21.3)	22 (13.0)	111 (65.7)	169 (100.0)
2. องค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจปัญหา และแก้ไขปัญหของประชาชนได้อย่างถูกต้อง	58 (34.3)	34 (20.1)	77 (45.6)	169 (100.0)
3. องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด	33 (19.5)	19 (11.3)	117 (69.2)	169 (100.0)
4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ไขและตอบสนองความต้องการของประชาชน	39 (23.1)	27 (16.0)	103 (60.9)	169 (100.0)
5. องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น	28 (16.6)	13 (7.7)	128 (75.7)	169 (100.0)
6. ประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล	80 (47.3)	38 (22.5)	51 (30.2)	169 (100.0)
7. หากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อน องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้	54 (32.0)	36 (21.3)	79 (46.7)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	27.7	16.0	56.3	100.0

4.3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

4.3.1 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 3 ประเด็น ได้แก่ ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง และผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรวจมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต ผลการวิจัย พบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท มีผู้รับสิทธิถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 47.9 ผู้รับรัฐสิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 8.3 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ 43.8
- การรับรู้เกี่ยวกับระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง มีผู้รับสิทธิถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 62.1 ผู้รับรัฐสิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 9.5 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ 28.4
- การรับรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต มีผู้รับสิทธิถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 72.8 ผู้รับรัฐสิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 7.7 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ 19.5

สรุปการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

- รับรัฐสิทธิมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต รองลงมา คือ เรื่อง ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง และผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท
- รับรัฐสิทธิไม่ถูกต้องมากที่สุด คือเรื่อง ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง รองลงมา คือ เรื่อง ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท และผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต
- ไม่ทราบสิทธิมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท รองลงมา คือ เรื่อง ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท และผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

รายการ	การรับรู้สิทธิ			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ				
1. ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท	81 (47.9)	14 (8.3)	74 (43.8)	169 (100.0)
2. ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือ ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน ๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง	105 (62.1)	16 (9.5)	48 (28.4)	169 (100.0)
3. ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรวจมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต	123 (72.8)	13 (7.7)	33 (19.5)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	61.0	8.0	31.0	100.0

4.3.2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ 3 ประเด็น ได้แก่ คนพิการได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท คนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ คนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ผลการวิจัย พบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท มีผู้รับรู้สิทธิถูกต้องด้านนี้ ร้อยละ 73.4 ผู้รับรู้สิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 5.9 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ 20.7
- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ มีผู้รับรู้สิทธิถูกต้องด้านนี้ ร้อยละ 78.1 ผู้รับรู้สิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 5.9 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ 16.0
- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ มีผู้รับรู้สิทธิถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 69.8 ผู้รับรู้สิทธิไม่ถูกต้องร้อยละ 7.7 และผู้ไม่ทราบสิทธิร้อยละ

สรุป การรับรู้เกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ

- การรับรู้สิทธิถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง คนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ รองลงมา คือ เรื่อง คนพิการ ได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท และคนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

- รับรู้สิทธิไม่ถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง คนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ รองลงมา คือ เรื่อง คนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ และคนพิการ ได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท

- ไม่ทราบสิทธิมากที่สุด คือ เรื่อง คนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ รองลงมา คือ เรื่อง คนพิการ ได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท และคนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ

รายการ	การรับรู้สิทธิ			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
เบี้ยยังชีพคนพิการ				
1. คนพิการ ได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท	10 (5.9)	124 (73.4)	35 (20.7)	169 (100.0)
2. คนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการนั้นตาย หรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ	132 (78.1)	10 (5.9)	27 (16.0)	169 (100.0)
3. คนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ	118 (69.8)	13 (7.7)	38 (22.5)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	51.2	29.0	19.8	100.0

ตารางที่ 4.5

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ

รายการ	การรับรู้สิทธิ			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
1. การสงเคราะห์การจัดการศพตามประเพณี จะให้สิทธิแก่ผู้สูงอายุทุกคนในชุมชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป	19 (11.2)	107 (63.3)	43 (25.4)	169 (100.0)
2. ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ คือ บุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุ	117 (69.2)	10 (5.9)	42 (24.9)	169 (100.0)
3. ผู้รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเป็นเงินคนละ 2,000 บาท	135 (79.9)	15 (8.9)	19 (11.2)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	53.4	26.0	20.6	100.0

4.4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

4.4.1 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไข 6 ประเด็น ได้แก่ ผู้สูงอายุมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมียุทธศาสตร์ คือ มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาด ผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในการที่ไม่มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู และไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น ในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตรอยู่ และอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต ผลการวิจัย พบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมีความสมบัติ คือ มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาด ผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 39.1 ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 8.3 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 52.7

- การรับรู้เกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 54.4 รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 13.6 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 32.0

- การรับรู้เกี่ยวกับกรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่ได้มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้งหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 59.8 รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 4.7 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 35.5

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 53.8 รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 7.1 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 39.1

- การรับรู้เกี่ยวกับในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่ท้องถิ่น ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 68.0 รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 3.6 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 28.4

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต ผู้รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 63.9 รับรู้ว่าเงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 5.3 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 30.8

สรุป การรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

- รับรู้ว่าเงื่อนไขถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง ในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่ รองลงมา คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต ที่เหลือ คือ เรื่อง กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่ได้มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียวคือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น และผู้สูงอายุมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมีความสมบัติคือมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้

- รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร รองลงมา คือ เรื่อง ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมีความสมบูรณ์คือมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาด ผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ที่เหลือ คือ เรื่อง ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือก ผู้สูงอายุรายใหม่ ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน และในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่

- ไม่ทราบเงื่อนไขมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมีความสมบูรณ์ คือ มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาด ผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ รองลงมา คือ เรื่อง ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณา เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น ที่เหลือคือเรื่อง กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การ โอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต และในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ
ในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

รายการ	การรับรู้เงื่อนไข			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
1. ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมีความสมบูรณ์คือมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาด ผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้	66 (39.1)	14 (8.3)	89 (52.7)	169 (100.0)
2. การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียวคือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร	23 (13.6)	92 (54.4)	54 (32.0)	169 (100.0)
3. กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน	101 (59.8)	8 (4.7)	60 (35.5)	169 (100.0)
4. ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น	91 (53.8)	12 (7.1)	66 (39.1)	169 (100.0)
5. ในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่	115 (68.0)	6 (3.6)	48 (28.4)	169 (100.0)
6. ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีที่ผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต	108 (63.9)	9 (5.3)	52 (30.8)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	50.0	14.0	36.0	100.0

4.4.2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไข 8 ประเด็น ได้แก่ บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการสามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ ได้ คนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตามกฎหมาย สมควรได้รับเบี้ยยังชีพ คนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ คนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียวคือ การรับเป็นเงินสด ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ ผลการวิจัยพบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับบุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการสามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 64.5 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 7.1 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 28.4

- การรับรู้เกี่ยวกับบุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ ได้ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 61.5 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 11.8 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 26.6

- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 52.1 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 3.6 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 44.4

- การรับรู้เกี่ยวกับบุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตามกฎหมาย สมควรได้รับเบี้ยยังชีพ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 59.2 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 10.1 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 30.8

- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 49.1 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 4.7 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 46.2

- การรับรู้เกี่ยวกับคนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 61.5 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 15.4 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 23.1

- การรับรู้เกี่ยวกับการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การรับเป็นเงินสด มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 61.5 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 15.4 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 23.1

- การรับรู้เกี่ยวกับถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 66.9 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 6.5 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 26.6

สรุป การรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ

- รับรู้เงื่อนไขถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ รองลงมา คือ เรื่อง บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการสามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ ที่เหลือ คือ เรื่อง บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการได้ การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การรับเป็นเงินสด บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตามกฎหมายสมควรได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย คนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐาน ดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ และคนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว

- รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง คนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ รองลงมา คือ เรื่อง การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การรับเป็นเงินสด ที่เหลือ คือ เรื่อง บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการได้ บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตามกฎหมายสมควรได้รับเบี้ยยังชีพ บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการสามารถขอ

รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ คนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ และคนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย

- ไม่ทราบเงื่อนไขมากที่สุด คือ เรื่อง คนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ รองลงมา คือ เรื่อง คนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย ที่เหลือ คือ เรื่อง บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็น ผู้พิการตามกฎหมายสมควรได้รับเบี้ยยังชีพ บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการสามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการ บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชนไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพคนพิการได้ ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียว คือ การรับเป็นเงินสด และคนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการแล้ว (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ ในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ

รายการ	การรับรู้เงื่อนไข			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
1. บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุ และมีความพิการ สามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และ เบี้ยยังชีพคนพิการ	12 (7.1)	109 (64.5)	48 (28.4)	169 (100.0)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	การรับรู้เงื่อนไข			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
2. บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และ เบี้ยยังชีพคนพิการได้	20 (11.8)	104 (61.5)	45 (26.6)	169 (100.0)
3. คนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวง สาธารณสุขมี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการ เห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางการ กาย	6 (3.6)	88 (52.1)	75 (44.4)	169 (100.0)
4. บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตาม กฎหมาย สมควรได้รับเบี้ยยังชีพ	17 (10.1)	100 (59.2)	52 (30.8)	169 (100.0)
5. คนพิการที่จดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดย แพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ	83 (49.1)	8 (4.7)	78 (46.2)	169 (100.0)
6. คนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้ รับเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพัง หรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะ ยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะ อนุกรรมการแล้ว	82 (61.5)	26 (15.4)	39 (23.1)	169 (100.0)
7. การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธี เดียวคือ การรับเป็นเงินสด	26 (15.4)	104 (61.5)	39 (23.1)	169 (100.0)
8. ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบ ของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่สำเนาทะเบียนบ้านจะ อยู่ในพื้นที่อื่น บุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยัง ชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ	11 (6.5)	113 (66.9)	45 (26.6)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	19.0	49.0	32.0	100.0

4.4.3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

ในการศึกษาการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้วิจัยสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไข 4 ประเด็น ได้แก่ การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้ ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดยกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณะบัตร ผลการวิจัยพบว่า

- การรับรู้เกี่ยวกับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 60.4 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 5.9 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 33.7

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 65.1 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 10.1 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 24.9

- การรับรู้เกี่ยวกับผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดยกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 60.4 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 3.6 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 36.1

- การรับรู้เกี่ยวกับการยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณะบัตร มีผู้รับรู้เงื่อนไขถูกต้องด้านนี้ร้อยละ 63.9 ผู้รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องร้อยละ 3.0 และผู้ไม่ทราบเงื่อนไขร้อยละ 33.1

สรุป การรับรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

- รับรู้เงื่อนไขมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ รองลงมา คือ เรื่อง การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณะบัตร ที่เหลือ คือ เรื่อง ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดยกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน และการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้

- รับรู้เงื่อนไขไม่ถูกต้องมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ รองลงมา คือ เรื่อง การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้ ที่เหลือ คือ เรื่อง ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดยกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน และการยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณะบัตร

- ไม่ทราบเงื่อนไขมากที่สุด คือ เรื่อง ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดยกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน รองลงมา คือ เรื่อง การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้ ที่เหลือ คือ เรื่อง การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณะบัตร และผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้ (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิ
ในการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

รายการ	การรับรู้เงื่อนไข			รวม
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ	
1. การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป ไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ใน บัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตาม ประเพณีได้	102 (60.4)	10 (5.9)	57 (33.7)	169 (100.0)
2. ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้	17 (10.1)	110 (65.1)	42 (24.9)	169 (100.0)
3. ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพ ผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบ คือ 1. ใบมรณะบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัว ประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของ ผู้สูงอายุ และผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรอง โดย กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน	102 (60.4)	6 (3.6)	61 (36.1)	169 (100.0)
4. การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพ ผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ ออกใบมรณะบัตร	108 (63.9)	5 (3.0)	56 (33.1)	169 (100.0)
รวมค่าเฉลี่ย	49.0	11.0	40.0	100.0

4.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม ผลการศึกษา มีดังนี้คือ

4.5.1 การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในชุมชน เช่น การช่วยเหลือผู้พิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมในการสงเคราะห์ช่วยเหลือ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ผู้วิจัย สอบถามระดับการมีส่วนร่วม 3 ระดับ คือ มีความสนใจเกี่ยวกับการสงเคราะห์ ระดับการมีความสนใจ และให้ข้อเสนอแนะ และระดับมีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและร่วมบริจาค ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมเพียงระดับการมีความสนใจมีมากที่สุด คือ 79 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 ถัดมา คือ มีส่วนร่วมตั้งแต่มีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและร่วมบริจาค มีจำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.3 ส่วนการมีส่วนร่วมระดับมีความสนใจและให้ข้อเสนอแนะมี 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

การมีส่วนร่วมด้านการ สงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน ในชุมชนด้านการช่วยเหลือ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน	การมีส่วนร่วม		การไม่มีส่วนร่วม		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. มีความสนใจเกี่ยวกับการ สงเคราะห์ช่วยเหลือ ประชาชนในชุมชน	79	46.7	90	53.3	169	100.0	ตอบมาก กว่า 1 ข้อ
2. มีความสนใจและให้ ข้อเสนอแนะการสงเคราะห์ ช่วยเหลือประชาชนใน ชุมชน	39	23.1	130	76.9	169	100.0	
3. มีความสนใจ ให้ข้อเสนอ แนะร่วมบริจาคเงิน สิ่งของ และร่างกาย	63	37.3	106	62.7	169	100.0	

4.5.2 กิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการครอบครัว กิจกรรมโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ท่านมีส่วนร่วมอย่างไร

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการครอบครัว กิจกรรมโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้วิจัยสอบถามระดับการมีส่วนร่วม 3 ระดับ คือ มีความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการ ระดับการมีความสนใจและให้ข้อเสนอแนะ และระดับมีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและร่วมกิจกรรมโครงการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมเพียงระดับการมีความสนใจมีมากที่สุด คือ 74 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ถัดมา คือ มีส่วนร่วมตั้งแต่มีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและร่วมกิจกรรมมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ส่วนการมีส่วนร่วมระดับมีความสนใจและให้ข้อเสนอแนะมี 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

แสดงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการครอบครัว กิจกรรมโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน	การมีส่วนร่วม		การไม่มีส่วนร่วม		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. มีความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน	74	43.8	95	56.2	169	100.0	ตอบมากกว่า 1 ข้อ
2. มีความสนใจและเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน	37	21.9	132	78.1	169	100.0	
3. มีความสนใจให้ข้อเสนอแนะและเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน	47	27.8	122	72.2	169	100.0	

4.5.3 ในการประชุมประชาคมตำบล ท่านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจอย่างไรเกี่ยวกับงานด้านสวัสดิการสังคมของชุมชน

ในการศึกษาการมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคมตำบล ผู้วิจัยสอบถามระดับการมีส่วนร่วม 2 ระดับ คือ มีความสนใจในการประชุมประชาคมตำบล และระดับการมีความสนใจและให้ข้อเสนอแนะในการประชุมประชาคมตำบล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมเพียงระดับการมีความสนใจมีมากที่สุด คือ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 ส่วนการมีส่วนร่วมระดับมีความสนใจและให้ข้อเสนอแนะมี 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

การรับรู้ของประชาชนในการเข้ามีส่วนร่วมของงานด้านสวัสดิการสังคม

การประชุมประชาคม การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจงานด้านสวัสดิการสังคม	การมีส่วนร่วม		การไม่มีส่วนร่วม		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. มีความสนใจในการประชุมประชาคมตำบล	95	56.2	74	43.8	169	100.0	ตอบมากกว่า 1 ข้อ
2. มีความสนใจและเสนอแนะในการประชุมประชาคมตำบล	35	20.7	134	79.3	169	100.0	

4.6 การสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการศึกษา เพื่อต้องการทราบแหล่งข้อมูลและประเภทของสื่อที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี โดยแหล่งข้อมูลที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการศึกษาดังนี้

4.6.1 สื่อบุคคล

ในการศึกษาการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลในข่าวสาร 4 เรื่อง ได้แก่ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี และสื่อบุคคล 4 กลุ่ม ได้แก่ สมาชิกสภา อบต. กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ อบต. เพื่อนบ้าน ผลการวิจัย พบว่า

- ข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากสมาชิกสภา อบต. ร้อยละ 55.0 รองลงมา กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 37.3 เจ้าหน้าที่ อบต. ร้อยละ 33.7 และเพื่อนบ้าน ร้อยละ 31.4

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากสมาชิกสภา อบต. ร้อยละ 53.3 รองลงมา กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 31.4 เจ้าหน้าที่ อบต. ร้อยละ 29.6 และเพื่อนบ้าน ร้อยละ 26.6

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากสมาชิกสภา อบต. ร้อยละ 50.3 รองลงมา เจ้าหน้าที่ อบต. ร้อยละ 27.8 กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 27.2 และเพื่อนบ้าน ร้อยละ 20.7

- ข่าวสารเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่าง ได้รับส่วนใหญ่ คือ จากสมาชิกสภา อบต. ร้อยละ 45.6 รองลงมา กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 21.9 เจ้าหน้าที่ อบต. ร้อยละ 19.5 และเพื่อนบ้าน ร้อยละ 18.9

สรุปในการสื่อสารทุกเรื่องจะได้ยินมาจากสมาชิกสภา อบต. รองลงมา กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ อบต. และเพื่อนบ้าน (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12
การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล

ข้อมูลข่าวสาร	สื่อบุคคล															
	สมาชิกสภา อบต.				กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน				เจ้าหน้าที่ อบต.				เพื่อนบ้าน			
	เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็น แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม	
1. บทบาทขององค์กร บริหารส่วนตำบล	55.0	45.0	100.0		37.3	62.7	100.0		33.7	66.3	100.0		31.4	68.6	100.0	
2. เบบีซีทีพีผู้สูงอายุ	53.3	46.7	100.0		31.4	68.6	100.0		29.6	70.4	100.0		26.6	73.4	100.0	
3. เบบีซีทีพีคนพิการ	50.3	49.7	100.0		27.2	72.8	100.0		27.8	72.2	100.0		20.7	79.3	100.0	
4. เงินสงเคราะห์ใน การจัดการศพตาม ประเพณี	45.6	54.4	100.0		21.9	78.1	100.0		19.5	80.5	100.0		18.9	81.1	100.0	

4.6.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ในการศึกษาการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในข่าวสาร 4 เรื่อง ได้แก่ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 4 กลุ่ม ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ผลการวิจัย พบว่า

- ข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากโทรทัศน์ ร้อยละ 41.4 รองลงมาวิทยุ ร้อยละ 14.8 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 13.6 และหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 13.6

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากโทรทัศน์ ร้อยละ 26.0 รองลงมาหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 14.2 วิทยุ ร้อยละ 12.4 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 11.8

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากโทรทัศน์ ร้อยละ 14.2 รองลงมา หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 8.3 วิทยุ ร้อยละ 7.7 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 7.1

- ข่าวสารเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากโทรทัศน์ ร้อยละ 54.4 รองลงมา หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ร้อยละ 30.8 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 29.0 และวิทยุ ร้อยละ 27.8

สรุป ในการสื่อสารทุกเรื่องจะได้ยินมาจากโทรทัศน์ รองลงมา หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน อินเทอร์เน็ต และวิทยุ (ตารางที่ 4.13)

การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์																
ข้อมูลข่าวสาร	โทรทัศน์				วิทยุ				อินเทอร์เน็ต				หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน			
	เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็นที่ แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็นที่ แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็นที่ แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม		เป็นแหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่เป็นที่ แหล่งข้อมูล ข่าวสาร	รวม	
1. บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	41.4	58.6	100.0		14.8	85.2	100.0		13.6	86.4	100.0		13.6	86.4	100.0	
2. เบื้องหลังผู้สูงอายุ	26.0	74.0	100.0		12.4	87.6	100.0		11.8	88.2	100.0		14.2	85.8	100.0	
3. เบื้องหลังคนพิการ	14.2	85.8	100.0		7.7	92.3	100.0		7.1	92.9	100.0		8.3	91.7	100.0	
4. เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี	54.4	45.6	100.0		27.8	72.2	100.0		29.0	71.0	100.0		30.8	69.2	100.0	

4.6.3 สื่อสิ่งพิมพ์

ในการศึกษาการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในข่าวสาร 4 เรื่อง ได้แก่ บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี และสื่อสิ่งพิมพ์ 5 กลุ่ม ได้แก่ หนังสือพิมพ์ เอกสารทางราชการและอบต. แผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้าย ประชาสัมพันธ์ของ อบต. ผลการวิจัย พบว่า

- ข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ร้อยละ 35.5 รองลงมา หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 33.1 เอกสารทางราชการและ อบต. ร้อยละ 14.2 ใบปลิว ร้อยละ 11.2 และแผ่นพับ ร้อยละ 10.7

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 30.8 รองลงมา แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ร้อยละ 18.3 ใบปลิว ร้อยละ 16.6 เอกสารทางราชการ และ อบต. ร้อยละ 16.0 และแผ่นพับร้อยละ 14.8

- ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 17.8 รองลงมา แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ร้อยละ 16.0 ใบปลิว ร้อยละ 10.7 แผ่นพับร้อยละ 10.1 และเอกสารทางราชการ และ อบต. ร้อยละ 8.9

- ข่าวสารเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี แหล่งข้อมูลข่าวสารที่กลุ่มตัวอย่างได้รับส่วนใหญ่ คือ จากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 23.7 รองลงมา แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ร้อยละ 17.8 เอกสารทางราชการและ อบต. ร้อยละ 13.6 ใบปลิว ร้อยละ 13.6 และแผ่นพับ ร้อยละ 12.4

สรุปในการสื่อสารทุกเรื่องจะได้ยินจากหนังสือพิมพ์ รองลงมา แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ใบปลิว เอกสารทางราชการและ อบต. และแผ่นพับ (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14
การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์

ข้อมูลข่าวสาร		สื่อสิ่งพิมพ์																	
		หนังสือพิมพ์				แผ่นพับ				ใบปลิว				แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของอบต.					
		สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	รวม		สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	รวม		สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	รวม		สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	ไม่สิ้น แหล่ง ข้อมูล ข่าวสาร	รวม			
1. บทบาทของ องค์กรบริหาร ส่วนตำบล	33.1	669	1000		142	85.8	1000		10.7	89.3	1000		112	88.8	1000		355	645	1000
2. นโยบาย ผู้สูงอายุ	30.8	692	1000		160	840	1000		14.8	85.2	1000		166	83.4	1000		183	81.7	1000
3. นโยบาย คนพิการ	17.8	822	1000		89	91.1	1000		10.1	89.9	1000		107	89.3	1000		160	840	1000
4. เงินสงเคราะห์ ในการจัดการศพ ตามประเพณี	23.7	763	1000		136	864	1000		12.4	87.6	1000		136	86.4	1000		17.8	822	1000

4.6.4 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบล จากสื่อต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

- สื่อบุคคล สมาชิกสภา อบต. เป็นสื่อบุคคลสูงสุด รองลงมา คือ กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที อบต. และเพื่อนบ้าน
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โทรทัศน์ เป็นสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารสูงสุด ส่วนหอกระจายข่าว ประจำหมู่บ้าน อินเทอร์เน็ต และวิทยุ เป็นสื่อรองลงมา
- สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. และหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารสูงสุด ส่วนใบปลิว เอกสารทางราชการ และ อบต. และแผ่นพับ มีสัดส่วนรองลงมา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่มีอายุ 20 ปี ขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 45.6 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 61.5 สมรสและอยู่ด้วยกันในครอบครัว ร้อยละ 54.4 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 69.2 ครอบครัวมีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ร้อยละ 50.4 โดยมีรายได้ต่ำสุด 1,000 บาทต่อเดือน รายได้สูงสุด คือ 50,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 6,794.56 บาท

การเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน ร้อยละ 40.2 เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 22.5 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรใด ๆ ร้อยละ 18.9

5.1.2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านงานสวัสดิการสังคม

การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ด้านงานสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เรื่องประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล สูงสุด รองลงมา คือ รับรู้เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบล เข้าใจปัญหา และแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างถูกต้อง และส่วนที่มีการรับรู้ต่ำสุด คือ เรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น และ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด

5.1.3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการและการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนพิการ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ถูกต้องมากในบางประเด็น และไม่รับรู้ในบางประเด็น

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิในการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

5.1.4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถูกต้องเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเกือบทุกประเด็น แต่ไม่รับรู้เงื่อนไขใน 1 ประเด็น

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพคนพิการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถูกต้องในเรื่องคนพิการที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพคนพิการต้องมีฐานะยากจนและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

- การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ถูกต้อง

5.1.5 การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม พบว่า

- การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในชุมชน เช่น การช่วยเหลือผู้พิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่สนใจและไม่มีส่วนร่วม ส่วนใหญ่มีแค่ความสนใจ

- การมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการครอบครัว กิจกรรมโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่สนใจและไม่มีส่วนร่วม ส่วนใหญ่มีแค่ความสนใจ

- การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจเกี่ยวกับงานด้านสวัสดิการสังคมของชุมชนในการประชุมประชาคมตำบล ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่สนใจและไม่มีส่วนร่วม ส่วนใหญ่มีแค่ความสนใจ

5.1.6 การสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการศึกษา แหล่งข้อมูลและประเภทของสื่อที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เบื้องต้นผู้สูงอายุ เบื้องต้นผู้พิการ การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี โดยแหล่งข้อมูลที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า

- สื่อบุคคล ผลการศึกษา พบว่า สมาชิกสภา อบต. ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อสารกับประชาชนสูงสุด รองลงมา คือ กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน ถัดมา คือ เจ้าหน้าที่ อบต. และเพื่อนบ้านทำหน้าที่สื่อสารน้อยที่สุด

- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ผลการศึกษา พบว่า โทรทัศน์เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สื่อสารกับประชาชนมากที่สุด ส่วนสื่ออื่น ๆ สื่อสารได้ไม่มากนัก

- สื่อสิ่งพิมพ์ ผลการศึกษา พบว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่สื่อสารกับประชาชนมากที่สุด รองลงมา คือ แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ส่วนเอกสารทางราชการและ อบต. แผ่นพับและใบปลิวเป็นสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ได้ไม่มากนัก

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง อภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การรับรู้บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้บทบาทถูกต้องของ อบต. มีเพียง 2 ประเด็น คือ อบต. เป็นองค์กรที่มีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เป็นประเด็นที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้ในบทบาทนี้ ทั้ง ๆ ที่น่าจะเป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนควรจะได้รับรู้ สาเหตุที่เป็นดังนี้ น่าจะเกิดจาก อบต. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนได้รับทราบ นอกจากนั้นบุคลากรใน อบต. ทั้งสมาชิก อบต. และเจ้าหน้าที่

ของ อบต. น่าจะยังเข้าไม่ถึงประชาชน หรือประชาชนอาจไม่เข้าใจ หรือไม่ไว้วางใจในการทำงาน ก็เป็นไปได้

5.2.2 การรับรู้สิทธิและเงื่อนไขเกี่ยวกับเรื่องในงานสวัสดิการสังคม

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ในสิทธิและเงื่อนไขของการรับสวัสดิการสังคมในทุก ๆ ด้าน ทั้งเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพ ผู้สูงอายุตามประเพณี มีเพียง 3 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างยังไม่ทราบสิทธิและเงื่อนไข ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่ถูกต้องให้กับประชาชน ซึ่งในความเป็นจริงการคัดเลือกผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพ มักจะอยู่ในกลุ่มของผู้ที่ใกล้ชิดผู้นำท้องถิ่น ทำให้ข้อมูลไม่เป็นที่รับรู้แก่คนทั่วไป แต่ในปัจจุบันการคัดเลือกผู้สูงอายุมีความโปร่งใสมากขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่ของ อบต. มีส่วนในการพิจารณาเบี้ยยังชีพมากขึ้น ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขน่าจะมีการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้ทั่วไปมากขึ้น

5.2.3 การสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล

จากผลการวิจัยที่ศึกษา การสื่อสารที่มีสามลักษณะ คือ สื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า สมาชิกสภา อบต. โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุด ซึ่งจะใช้อภิปรายดังต่อไปนี้

- สมาชิกสภา อบต. เป็นสื่อที่ทำให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมมากที่สุดในทุกเรื่อง รองลงมา คือ กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ อบต. แต่พบว่า สักส่วนการรับรู้ของประชาชนจากสื่อเหล่านี้ก็ยังไม่สูงนัก ทั้ง ๆ ที่กลุ่มบุคคลเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ควรจะได้ทำหน้าที่ให้ข้อมูลกับประชาชนได้มากกว่านี้ ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการเข้าถึงประชาชนน้อยเกินไป เวลาในการออกพื้นที่มีน้อยหรือให้ความสำคัญกับประเด็นอื่นมากกว่า จึงทำหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูลไม่เต็มที่นัก

- สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อที่ให้ข้อมูลกับประชาชนได้มากกว่าวิทยุ อินเทอร์เน็ต และหอกระจายข่าว รวมทั้งเอกสารทางราชการ แผ่นพับ ใบปลิว และป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต. ซึ่งในความเป็นจริงข้อมูลเกี่ยวกับ อบต. น่าจะเข้าถึงประชาชนได้มากกว่านี้ ผ่านทางเอกสารที่ อบต. ทำแจก แผ่นป้ายโฆษณา และหอกระจายข่าว เพราะสื่อดังกล่าวนี้ เป็นสื่อที่ผลิตโดยชาวชุมชนเอง และสื่อสารกันเองเฉพาะในชุมชนนั้น ๆ ช่องทางที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดเหล่านี้ ที่ไม่สามารถส่งข่าวสารให้กับประชาชนได้ดี น่าจะเกิดจากสื่อเอกสารไม่น่าสนใจหรือไม่มากพอ ผู้นำชุมชนไม่ได้ให้ความสนใจในการส่งข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมให้กับชาวบ้านได้รับรู้ ช่องทางสื่อสารเหล่านี้จึงไม่เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่ควร

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ แต่ประชาชนค่อนข้างน้อย คือส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่มีส่วนร่วม ในขณะที่กลุ่มมีส่วนร่วมอยู่ที่ระดับความสนใจ มีเพียงส่วนน้อยที่ร่วมให้ข้อเสนอแนะได้ร่วมปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้ อบต. เห็นความสำคัญกับการทำประชาคมให้มากขึ้น เช่น เมื่อมีข้อมูลใหม่ๆ ควรมีการประชุมชาวบ้าน เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การรับรู้และนำไปสู่การมีส่วนร่วมในระดับสูงขึ้น เช่น ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติในที่สุด

2. จากผลการวิจัย พบว่า สื่อที่ใกล้ชิดกับประชาชน เช่น หอกระจายข่าว ป้ายประชาสัมพันธ์ ยังทำหน้าที่การสื่อสารให้กับประชาชนได้น้อยมาก อบต. และผู้นำท้องถิ่นควรให้ความสนใจที่จะใช้สื่อเหล่านี้ในการส่งข่าวสารให้กับประชาชน ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากกว่านี้

3. จากผลการวิจัย พบว่า การรับรู้สิทธิและเงื่อนไข ประชาชนยังมีการรับรู้สิทธิและเงื่อนไขหลายประเด็นที่มีสัดส่วนไม่สูงนัก และบางประเด็นประชาชนส่วนใหญ่ไม่รับทราบ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า ควรให้ข้อมูลประชาสัมพันธ์เป็นระยะๆ แม้จะเป็นประเด็นเดิมก็ตาม เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนมีการรับรู้สิทธิและเงื่อนไขอย่างแท้จริง อันจะทำให้ประโยชน์ได้อยู่กับประชาชนในที่สุด

บรรณานุกรม

- มนต์ชัย เตินขุนทด. (2547). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วน
ตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์.
สสม. (บริหารสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สำนักงานปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2545). คู่มือการปฏิบัติงานด้านการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- คมสัน หุตะแพทย. (2535). งานสื่อสารเพื่องานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : สยามศิลป์การพิมพ์.
- กลุ่มงานสวัสดิการสังคมและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
จังหวัดระยอง. (2548). กฎหมายเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ. ระยอง : สำนักงาน
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระยอง.
- วาสนา นารักษ์. (2542). การรับรู้สิทธิผู้ป่วยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์.
สสม. (บริหารสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- วัชรภรณ์ เหลืองอำนาจศิริ. (2547). โฆษณาทางสื่อทางโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ.
การศึกษาด้วยตนเอง. สสม. (บริหารสังคม). บัณฑิตวิทยาลัย สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- รพีพรรณ คำหอมและคณะ. (2547). โครงการการประเมินผลการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการ
ยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด บางกอกบด็อก-ออฟเซ็ท
การพิมพ์.
- วัฒนา พุทธางกูรานนท์. (2536). การประชาสัมพันธ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาประถมศึกษา

วิชาประถมศึกษา

ภาคเรียนที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดการรับรู้การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ เพื่อประโยชน์ในการนำผลที่ได้จากการวิจัย ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมต่อไป

2. แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิดแต่อย่างใด ขอให้ท่านโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตรงตามความเป็นจริงหรือตรงตามความรู้สึกของท่าน โดยคำตอบของท่านจะไม่มีผลใดๆ ต่อการมาติดต่อที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลาทั้งสิ้น และคำตอบที่ได้ทั้งหมดจากแบบสอบถามนี้ ผู้ศึกษาวิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผยให้เกิดผลกระทบใดๆ ต่อท่าน

3. แบบสอบถามนี้มีคำถามทั้งสิ้น 46 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ด้านงานสวัสดิการสังคม

ตอนที่ 3 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการและการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

ตอนที่ 4 การรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ

ตอนที่ 5 การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

ตอนที่ 6 ช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ศึกษาวิจัยใคร่ขอขอบคุณในความร่วมมือที่ดีของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้มา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาววิโรจน์ นาคงาม

นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาการบริหารสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้ศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. 20 - 30 ปี () 2. 31 - 40 ปี
() 3. 41 - 50 ปี () 4. 50 ปี ขึ้นไป

3. การศึกษา

- () 1. ไม่ได้เรียน () 2. ประถมศึกษา
() 3. มัธยมศึกษา () 4. อนุปริญญา
() 5. ปริญญาตรี () 6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพการสมรส

- () 1. โสด () 2. หย่าร้าง
() 3. สมรสอยู่ด้วยกัน () 4. ไม่สมรสแต่อยู่ด้วยกัน
() 5. สมรสแยกกันอยู่ () 6. หม้ายคู่สมรสเสียชีวิต

5. อาชีพ

- () 1. เกษตรกร () 2. รับจ้าง
() 3. รับราชการ () 4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() 5. ประกอบธุรกิจส่วนตัว () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้

ท่านมีรายได้ ต่อเดือนจำนวน บาท

7. ปัจจุบันท่านเป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรใดดังต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. คณะกรรมการหมู่บ้าน () 2. กลุ่มเกษตรกร
() 3. ประชาคมตำบล () 4. อาสาสมัครพัฒนาชุมชน
() 5. ลูกเสือชาวบ้าน () 6. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน
() 7. กลุ่มออมทรัพย์ () 8. อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน
() 9. สมาชิกกองทุนหมู่บ้าน () 10. ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรใดๆ
() 11. สมาชิกกลุ่ม หรือองค์กรอื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล
ด้านงานสวัสดิการสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลที่ท่านได้รับ

ลำดับที่	รายการ	การรับรู้บทบาท		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
8	องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความอยู่ดีกินดี			
9	องค์การบริหารส่วนตำบลเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างถูกต้อง			
10	องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด			
11	องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชน			
12	องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น			
13	ประชาชนได้รับประโยชน์จากการจัดสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึงทั้งตำบล			
14	หากมีปัญหาหรือได้รับความเดือดร้อนองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเป็นที่พึ่งให้กับท่านได้			

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ
คนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่เป็นจริง

ลำดับที่	รายการ	การรับรู้สิทธิ		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			
15	ผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท			
16	ระยะเวลาในการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ คือปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือนๆ ละ 300 บาท เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง			
17	ในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพแสดงตน ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตรอยู่			
18	ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรรมมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ ในกรณีผู้สูงอายุรายเคิมเสียชีวิต			
	เบี้ยยังชีพคนพิการ			
19	คนพิการได้รับเงินเบี้ยยังชีพเดือนละ 300 บาท			
20	คนพิการจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพเป็นประจำทุกเดือนจนคนพิการ นั้นตายหรือคณะอนุกรรมการมีมติให้ระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ คนพิการ			
21	คนพิการมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือที่เท่าเทียมกัน โดยไม่เลือก ปฏิบัติ			
	การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ			
22	การสงเคราะห์การจัดการศพตามประเพณี จะให้สิทธิแก่ผู้สูงอายุ ทุกคนในชุมชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป			
23	ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ คือ บุคคลที่รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุ			
24	ผู้รับผิดชอบในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณีมีสิทธิได้รับ เงินช่วยเหลือเป็นเงินคนละสองพันบาท			

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเงื่อนไขความเป็นไปได้ในการเข้าถึงสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ และการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ **คำชี้แจง** กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่เป็นจริง

ลำดับที่	รายการ	การรับรู้เงื่อนไข		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
	เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ			
25	ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ จะต้องมียศสมบัติคือมีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีฐานะครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้งหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้			
26	การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ สามารถรับได้วิธีเดียวคือ การโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร			
27	กรณีที่ผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพขาดคุณสมบัติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งในกรณีที่ไม่มีผู้สูงอายุขึ้นบัญชีสำรองไว้ ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สูงอายุรายใหม่ที่มีฐานะยากจนถูกทอดทิ้งหรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้เข้าไปทดแทน			
28	ผู้สูงอายุที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุระดับท้องถิ่น			
29	ในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพแสดงตนต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อรับรองการมีชีวิตอยู่			
30	ผู้สูงอายุที่อยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพในกรณีผู้สูงอายุรายเดิมเสียชีวิต			
	เบี้ยยังชีพคนพิการ			
31	บุคคลใดที่เป็นผู้สูงอายุและมีความพิการสามารถขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและคนพิการ ได้ทั้ง 2 ประเภท คือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยยังชีพคนพิการ			
32	บุคคลใดไม่มีเอกสารบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถมีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยยังชีพคนพิการได้			
33	คนพิการที่แบ่งตามหลักเกณฑ์ โดยกระทรวงสาธารณสุข มี 3 ประเภท คือ 1. คนพิการทางการเห็น 2. คนพิการทางการได้ยิน 3. คนพิการทางกาย			

ภ
JS
7153.3
.A3
5169ก
2548
ฉ.1

84020

ศูนย์บรรณสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

79

ลำดับที่	รายการ	การรับรู้เงื่อนไข		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
34	บุคคลใดที่ตาบอด 1 ข้าง ถือเป็นผู้พิการตามกฎหมายสมควรได้รับเบี้ยยังชีพ			
35	คนพิการที่ขอจดทะเบียนเพื่อมีสมุดคนพิการ ต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้ 1. บัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. ภาพถ่ายขนาดนิ้วครึ่ง จำนวน 2 รูป 4. เอกสารรับรองความพิการโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการ			
36	คนพิการที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพคนพิการ ต้องเป็นผู้มีฐานะยากจน อาศัยอยู่ตามลำพังหรืออยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว			
37	การรับเบี้ยยังชีพคนพิการ สามารถรับได้วิธีเดียวคือ การรับเป็นเงินสด			
38	ถ้าบุคคลใดอาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ถึงแม้ว่าที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้านจะอยู่ในพื้นที่อื่นบุคคลนั้นก็ยังมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ			
39	การสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่ตายต้องมีคุณสมบัติ คือ 1. มีอายุเกินหกสิบปีขึ้นไป 2. มีสัญชาติไทย 3. มีฐานะยากจนหรือมีชื่ออยู่ในบัญชีสำรวจผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้สูงอายุมีภูมิลำเนา 4. ไม่มีญาติหรือมีแต่ไม่สามารถจัดการศพตามประเพณีได้			
40	ผู้ยื่นคำขอและผู้รับรองเป็นบุคคลเดียวกันก็ได้			
41	ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุ ต้องนำเอกสารมาประกอบคือ 1. ใบมรณบัตรของผู้สูงอายุ 2. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ยื่นคำขอ 3. ทะเบียนบ้านของผู้สูงอายุและผู้ยื่นคำขอ 4. หนังสือรับรองโดย กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านหรือประธานชุมชน			
42	การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์การจัดการศพผู้สูงอายุ ให้ยื่นภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ออกใบมรณบัตร			

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานด้านสวัสดิการสังคม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อที่เป็นจริง โดยสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

43. การสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในชุมชน เช่น การช่วยเหลือผู้พิการ ผู้สูงอายุ คนยากจน ท่านมีส่วนร่วมอย่างไร
- () ก. มีความสนใจเกี่ยวกับการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในชุมชน
- () ข. มีความสนใจ และให้ข้อเสนอแนะการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในชุมชน
- () ค. มีความสนใจ ให้ข้อเสนอแนะร่วมบริจาคเงิน สิ่งของ และแรงงาน
44. กิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน เช่น กิจกรรมโครงการครอบครัว กิจกรรมโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ท่านมีส่วนร่วมอย่างไร
- () ก. มีความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน
- () ข. มีความสนใจ และเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน
- () ค. มีความสนใจ ให้ข้อเสนอแนะ และเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมในชุมชน
45. ในการประชุมประชาคมตำบล ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นและตัดสินใจอย่างไรเกี่ยวกับงานด้านสวัสดิการสังคมของชุมชน
- () ก. มีความสนใจในการประชุมประชาคมตำบล
- () ข. มีความสนใจและเสนอแนะในการประชุมประชาคมตำบล

ตอนที่ 6 แบบสอบถามช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล

46. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งใดบ้าง โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี และท่านสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

แหล่งข้อมูลประเภทสื่อ	ได้รับข้อมูลข่าวสาร			
	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	เบี่ยงชีฟผู้สูงอายุ	เบี่ยงชีฟคนพิการ	เงินสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี
สื่อบุคคล				
1. สมาชิกสภา อบต.				
2. กำนัน – ผู้ใหญ่				
3. เจ้าหน้าที่ อบต.				
4. เพื่อนบ้าน				
สื่ออิเล็กทรอนิกส์				
5. โทรทัศน์				
6. วิทยุ				
7. อินเทอร์เน็ต				
8. หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน				
สื่อสิ่งพิมพ์				
9. หนังสือพิมพ์				
10. เอกสารทางราชการของ อบต.				
11. แผ่นพับ				
12. ใบปลิว				
13. แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ของ อบต.				

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล นางสาววีโรจน์ นาคงาม
 วัน เดือน ปีเกิด 18 มกราคม 2511
 สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
 ที่อยู่ปัจจุบัน 63/565 หมู่ที่ 2 ตำบลบางเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2528 ประถมศึกษา โรงเรียนบูรารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
 พ.ศ. 2530 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบูรารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
 พ.ศ. 2533 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พาณิชยการบูรารักษ์ อำเภอเมือง
 จังหวัดสมุทรปราการ
 พ.ศ. 2539 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 พ.ศ. 2546 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2539 ครูสอนจินตคณิตสถาบัน อี.คิว. อัจฉริยพัฒน์
 พ.ศ. 2547 - ปัจจุบัน นักสังคมสงเคราะห์ห้องจัดการบริหารส่วนตำบลพลตา อำเภอบ้านฉาง
 จังหวัดระยอง